

บทนำ

ประหนึ่งรจนา

ครอบครัวของคนอื่นๆ มี 'แม่' ในบ้านก็คน ด.ญ.ประหนึ่งรจนา มั่นโมลี ไม่อาจรู้ได้ แต่ครอบครัวของเขามี 'แม่' ถึงหกคน เพราะผู้ใหญ่อีสู่ผู้เป็นบิดา มีทั้งนางมณฑา ภรรยาหลวงที่ตบแต่งกันตามประเพณี และภรณยาน้อยที่โศจรดุดาวบริวารรอบตัวถึงห้าคน โดยที่ยังไม่นับภรรยาลับที่เคยมีแอบซุกซ่อนเอาไว้ก็ร่วมสิบ!

ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ใหญ่อีสู่แตกต่างจากคนอื่น

คนโดยมากล้วนอยากมีลูกชาย แต่ผู้ใหญ่อีสู่กลับปรารถนาอยากได้

บุตรสาวสักคน

แต่คนเดียวก็น่าพอ

เพราะเรื่องนี้เกี่ยวพันถึงคำสัญญาแต่ครั้งดึกดำบรรพ์ของครอบครัว ทว่าทั้งภรรยาหลวงและภรณยาน้อยที่เลี้ยงดูออกหน้าออกตาต่างก็ให้กำเนิดบุตรชายกันทั้งสิ้น จนผู้ใหญ่อีสู่ก็ท้อใจว่าสิ่งที่หวังคงไม่มีวันเป็นจริงเสียแล้ว

ทว่าหลังจากตระเวนมีภรรยาจนครบสิบทิศ ภรรยาหลวงที่เคยให้กำเนิดบุตรชายคนหัวปีเมื่อสิบสองปีก่อนก็ตั้งครรภ์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ชั่ว

คราวนี้เมียเอกของผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ชื่อนางมา ก็ให้กำเนิดลูกสาวตามที่สามีต้องการ

ลูกสาวที่ทำให้ผู้ใหญ่ต้องรักษาสัญญาที่บอกว่าจะไม่มีเมียมาก (ไปกว่านี้อีกแล้ว) และจะมีเมียน้อยๆ (แค่หกคนนี่) ไปตลอดชีวิต

ลูกสาวที่มีพี่ชายทั้งหกเป็นแบบอย่าง เลยก่อนกะโหลกกะลาไม่แพ้เด็กผู้ชายชนๆ คนหนึ่ง และมีแต่เสื้อผ้าดี กางเกงยีน กับริงเท้าบูต อัดแน่นเต็มตู้เสื้อผ้า ทั้งพ่อพันมัธยมก็ริอ่านไปตัดผมสั้นใช้ได้ใช้เดี๋ยวขนขัดตาขัดใจผู้ใหญ่เป็นที่สุด

ลูกสาวคนนี้เป็นบุตรคนที่เจ็ดของครอบครัว เหมือนๆ กับลูกห้าสามลกับนางมณฑาในวรรณคดีพื้นบ้านเรื่องสังข์ทอง พระที่วัดแถวบ้านจึงตั้งชื่อให้ว่า ประหนึ่งรจนา พอเริ่มรู้ความ เจ้าของชื่อก็ร้องยี้ ทำหน้าแบ่ทันที ทั้งยังบอกว่าชื่อตัวเองเหมือนนางเอกลิเก จากนั้นก็บังคับเกมขอร้องให้ใครๆ เรียกเธอว่า 'เกี่ยมอี่' แทน

ด้วยความที่มีแม่เยาะกว่าใครๆ ทั้งยังมีพี่ชายหกคนที่ถอดแบบผู้เป็นพ่อมาแทบทุกอย่าง โดยเฉพาะเรื่องสาวๆ ที่ห้อมล้อมรอบตัวเหมือนแมลงวันตอมผลไม้สุกงอม หญิงสาวจึงมั่นใจว่าผู้ชายทุกคนล้วนเจ้าชู้เหมือนพ่อและพี่ชายทั้งหกโดยไม่มีข้อยกเว้น

ดังนั้นเพื่อให้อยู่รอดปลอดภัยไม่ต้องหัวใจสลายเหมือนบรรดาแม่ๆ หรือแฟนๆ ของพ่อกับพี่ชาย เกี่ยมอี่จึงตั้งใจจะเป็นโสดีไปจนตาย ถึงผู้ใหญ่ลึะยกคำสัญญาเก่าแก่อ้าง หญิงสาวก็เพิกเฉยใส่ และถึงขั้นป็นหน้าตางหนีออกจากบ้านเมื่อขบวนขันหมากของคู่หมั้นที่บิดาจัดหามาให้ยกมารอที่หน้าบ้าน

หญิงสาวตั้งใจมั่นว่าจะอวดตารเป็นตุ๊กแกสาวเกาะคานทองอย่างแน่นเหนียว และไม่เปลือยลืมหูลไปเสี่ยงพวงมาลัยกับผู้ชายหน้าไหนทั้งสิ้น ต่อให้บรรดาพ่อหมอดู แม่หมอดูแม่นๆ ทั้งหลายจะฟันธงว่าเธอต้องสละโสดีในวัยเบญจเพสก็ตาม

‘คู่กันแล้วไม่แคล้วคลาดกัน โดยเฉพาะคนที่เคยตัดบาตรร่วมขัน หรือ
เด็ดดอกไม้ร่วมต้นกันมา’

หมอดูใบชาตราสามม้าทะยานขึ้นจากหุบเหวท่านหนึ่งกล่าวไว้

‘คู่กันแล้วก็แคล้วคลาดได้ โดยเฉพาะถ้าได้กรวดน้ำคว่ำขันล้างคำ
สัตถุญา หรือโคนต้นไม้ที่เคยเด็ดดอกไม้ร่วมกันมาจนเหลือแต่ต่อ’

นางสาวประหนึ่งรจนา หรือเกี่ยมอีกกล่าวตอบ

ว่า...คนคำนวณหรือจะสู้ฟ้าลิขิต

เพราะजूๆ ก็มีเลือปลาตาบอดตลอดเข้าโพงพางจนได้...เลือหนุ่มตัวนั้น
ไม่ใช่ใครอื่น แต่เป็น อัครา อัครฤทธา นักธุรกิจหนุ่มอนาคตไกลของแวดวง
ค้าปลีกแห่งเมืองไทย ที่ใครๆ ก็รู้ว่าเขาเป็นเพลย์บอยตัวพ่อ ซ้ำยังเป็นไขใน
หินของผู้เป็นแม่ เป็นเหมือนเจ้าชายของบรรดาสาวๆ และ...เขาเคยเป็นแฟน
เพื่อนสนิทของเธอ แต่เขาก็เป็นผู้ชายคนเดียวที่ขโมยจูบแรกไปจากเธอ

แล้วเธอควรทำอะไรกับคำขอแต่งงานของเขาดี

ตอบรับ หรือ...บอกให้ฝ่ายนั้นไปรับยาที่ช่องสอง!

๑

นี่คือปณิธาน

ชุดหนึ่ง!

แม้แต่รีกอสตาร์ทก็ยังไม่สวมชุดหนึ่งไปงานแต่งงานเลย แล้วผู้หญิงคนนี่...คนที่ชื่อเกี่ยมอีน่ะ! กล้าดียังไงถึงคิดจะใส่ชุดหนึ่งไปเป็นเพื่อนเจ้าสาวในงานแต่งงานวันพรุ่งนี้

อัศจรรย์ด้วยความหงุดหงิด ขณะมองหญิงสาวร่างเล็กปราดเปรียวในชุดเสื้อกางเกงหนังสือชาวสะอาด ที่เธอบอกเขาว่าตั้งใจสั่งตัดมาเพื่อนงานมงคลนี้โดยเฉพาะ

แต่...มันไม่ใช่!

ชุดนี้ไม่ใช่แค่บ้า!

แต่ไม่ผ่านอย่างแรง!

โอเค...ชายหนุ่มรู้ตัวดีว่าเขาไม่ได้สนิทกับเธอถึงขนาดจะเข้าไปยุ่งย่ำเรื่องการแต่งตัวได้ มีหน้าซ้ำความสัมพันธ์ของพวกเขาที่ค่อนข้างจะซับซ้อนไม่น้อย เพราะเพื่อนสนิทของเธอคือเลขาฯ ผู้ช่วยที่เคยเป็นอดีตคนรักของเขา และกำลังจะกลายมาเป็นเจ้าสาวของพี่ชายต่างมารดาในอีกไม่กี่ชั่วโมง

ข้างหน้านั้นแล้ว แต่ถึงอย่างไรเขาก็ปล่อยให้ฝ่ายนั้นสวมชุดหนังตอกหมุดเงิน
แหลมวาววับเดินไปเดินมาในงานฉลองสมรสคืนนี้ไม่ได้จริง ๆ

งานที่นักธุรกิจ นักการเมือง และบรรดาเซเลบริตี้หัวฟ้าเมืองไทยมา
รวมตัวกันอย่างคับคั่ง

แล้วยังผมทรงหัวเม่นนั่นอีก! มีใครที่ไหนทำผมทรงนี้มางานแต่งงาน
ที่จัดว่าเป็นตำนานของเมืองไทยแบบนี้กันบ้างเล่า แค่นี้ปลายผมชี้ได้ชี้ได้
หลากสีล้นชนิดที่เม่นยังอาย เขาก็ลืมหูลืมตา เผลอเคี้ยวฟันดังกรอด ๆ และต้อง
หักห้ามใจแทบตายที่จะไม่เอามือไปยี้ให้ยุ่งเหยิงไปกว่าเท่า

แม้หญิงสาวจะเป็นโรคคลังชุดหนัง ชอบทำผมเป็นเม่นพองขน และ
ชายหนุ่มลงความเห็นว่าเธอทั้ง ‘บ้า’ ทั้ง ‘ท่าม’ และ ‘ห้าว’ แถมยังปากจัด
ขึ้นเทพ หรือจะบอกว่าเป็นผู้หญิงชนิดที่เขามากหนีห่างอยู่เสมอก็ไม่ผิดนัก
แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็อดไม่ได้ที่จะยื่นมือเข้าไปยุ่มย่ามในชีวิตฝ่ายนั้น อัคราจึง
ตัดสินใจพูดออกมาว่า

“คุณไปเปลี่ยนชุดใหม่เถอะ อ้อ! ทำผมมาด้วยก็ดีนะ”

ใบหน้าของอีกฝ่ายยิ่งตึงอย่างเห็นได้ชัด ปากก็เริ่มเป็นเส้นตรงทันที
ท่าทางเหมือนเธอกำลังพยายามนับหนึ่งถึงสิบก่อนที่จะถามเขาว่า

“ทำไมฉันต้องเปลี่ยนด้วย”

“ก็ทำแบบนี้เหมือนไม่รักษาหน้าป็นธนะเลย”

“ชุดฉัน ผมฉัน มันไปฉีกหน้ายายป็นธนะตรงไหนไม่ทราบ”

“ก็คงไม่ฉีกหรอก ถ้าป็นธนะไม่ได้แต่งงานกับพี่ชายผม นายห้างของ
เอวาลอนกรุ๊ป หรือผู้นำรุ่นที่สามของอัครา”

คำตอบเรียบๆ ของเขาทำให้อีกฝ่ายทำปากย่นอย่างหงุดหงิด

“แต่นี้มันเป็นสไตล์ของฉันนะ ขึ้นเปลี่ยนอย่างอื่นก็ไม่ใช่ฉันแล้วละ”

“แต่นี้มันงานแต่งงานป็นธนะกับพี่ชาย ขึ้นไม่เปลี่ยนก็เหมือนคุณเป็น
บ๊...เอ๊ย! ไม่รู้กาลเทศะ และป็นธนะคงกลายเป็นตัวตลก” ชายหนุ่มลดทอน
คำพูดให้อ่อนลงทันทีที่เห็นตาเขียวๆ ของอีกฝ่าย

“โวะ! ฉันเป็นเพื่อนเจ้าสาวนะเว้ย ไม่ใช่เป็นเจ้าสาว จะมีปัญหาอะไรกันนักกันหนา คุณชาย...พี่ชายของคุณ เขายังไม่เห็นเรื่องมากเหมือนคุณเลย”

เธอเริ่มเดือด ขึ้นเสียงใส่เขาอย่างหงุดหงิด แต่อัคราไม่ยอมแพ้ ตอกกลับทันควัน

“พี่ชายอาจไม่ทันคิดว่าคุณจะบ้าได้โหดขนาดนี้”

“บ้างหรือ”

หญิงสาวค่นเสียง สีหน้าเหมือนพร้อมจะเข้ามาหักคอเขาทุกเมื่อ อัคราเลยยืนปักหลักเตรียมรับมืออย่างระมัดระวัง เพราะเคยรู้ฤทธิ์กันมาก่อน แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่หยุดยั้งอีกฝ่าย

“ก็คนดีๆ ที่ไหนเขาใส่ชุดหนังไปงานแต่งงานกันบ้าง” พุดจบก็เริ่มใช้ไม้อ่อนกับอีกฝ่าย “นะอ้อ ถือว่าผมขอร้อง ไม่เห็นแก่ผม ก็เห็นแก่ปณธน์ได้ไหม”

พอเห็นหญิงสาวทำหน้าตมปากยื่นเป็นเชิงประท้วง เลยเสริมต่อ

“รับรองว่างานนี้ผมจ่ายเอง คุณไม่ต้องควักสักแดงเดียว แล้วผมจะแถมพิชชาให้คุณเถาที่ใหญ่ด้วย”

“สองเถาได้ไหม”

คำต่อรองนั้นทำให้ชายหนุ่มแอบยิ้ม

“เอาไปสามเถาดีไหม”

“ไม่ แต่เปลี่ยนเป็นพิชชาเถาใหญ่แบ่งบางกรอบหน้าไพร์ชีส กับหน้าคาร์โบนารา และพาสตาเส้นดำผัดกับหมึกปลาหมึก แถมด้วยขนมปังกระเทียมหนึ่งแถว ซีซาร์สลัดอีกจาน ทiramisu อีกถ้วยขาดตัว”

“ตกลง”

เขาตอบอย่างใจป้ำ และพาหญิงสาวไปกินอาหารตามที่เธอเรียกร้อง ก่อนจะส่งตัวอีกฝ่ายให้บิวติซาลอนที่โด่งดังที่สุดในกรุงเทพฯ เพื่อให้ช่วยแปลงโฉมเม่นจอมแสบให้เป็นทิงเกอร์เบลล์ในคืนวันแต่งงานที่จะมาถึง

อัครารู้แล้วว่าพี่เลี้ยงนางงามที่เด็กในสังกัดความมงกุฎมาเป็นรางวัลได้นั้นรู้สึกอย่างไร เพราะเขาเองก็รู้สึกเช่นนั้นเหมือนกันตอนเห็นเยี่ยมอีในชุดราตรีสีเหลืองนวลซึ่งขับผิวขาวแกมเหลืองของเธอให้ผุดผ่องอย่างคาดไม่ถึง ฝ่ายนั้นดูเหมือนนางฟ้าตัวเล็กๆ ที่หลุดออกมาจากดินแดนแห่งเทพนิยาย เพื่อช่วยให้เจ้าหญิงได้สมรสสมรักกับเจ้าชายหนุ่ม และทำให้บรรดาญาติๆ ของเขาที่มีมีดโกนอาบน้ำผึ้งซ่อนอยู่บนปลายลิ้นงวยกันเป็นแถว

หลายคนถึงกับขี้ตาเมื่อรู้ว่าเธอคือนักร้องเพลงร็อกสุดหัวที่มาเขย่าไมค์ วาดลิลาลวดลายสร้างความสนุกสนานให้พวกเขาในงานเลี้ยงวันขึ้นปีใหม่ที่ผ่านมาของตระกูลอัครฤทธา และหลายคนก็หันมามองด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยคำถาม เมื่อรู้ว่าเยี่ยมอีมางานพร้อมกับอัครา

ขณะที่ตัวเขาเองนั้นก็ตั้งคำถามนี้ในใจด้วยเช่นกัน ว่าที่ลงทุนลงแรงทำเช่นนี้เพราะอะไรกันแน่

เพื่อพี่ชายกับว่าที่พี่สะใภ้ หรือเพื่อตัวเอง?

แต่จะทำเพื่อตัวเองไปทำไม ในเมื่อเธอคือผู้หญิงที่ทำให้เขาก้าวเข้าสู่ภาวะหดหอยทางเพศอย่างไม่เคยนึกฝันมาก่อน แม้แต่ไวอากร้าหรือยาดองรุ่นเก่าเอาอยู่อย่างมักกระที่บเมียก็ช่วยอะไรไม่ได้สักนิดหนึ่ง เพราะทุกครั้งที่อัคราคิดจะประคบประมึปากกับผู้หญิงคนไหน ก็มีเสียงแจ้วๆ ดังขึ้นก้องหูไปเสียทุกราว

‘...บอกเลยนะ ให้จูบกับคุณ ฉันไปจูบหมาดีกว่า!...’

จูบหมา!

ให้ตายเถอะ!

ชายหนุ่มขบกรามแน่นเมื่อนึกถึงตรงนี้ มันใจว่าหญิงสาวต้องเข้าใจผิดแน่ๆ ไม่อย่างนั้นคตินั้นก็ต้องเกิดความผิดพลาดอะไรบางอย่าง เพราะได้ฝึกปรีอวิชาโยธะฐ์นารีนี้มาตั้งแต่สิบขวบแล้ว มีผู้หญิงตั้งไม่รู้จักคนต่อกี่คนที่ตัวอ่อนระทวยอยู่ในอ้อมแขนยามโตนเขาประคบประมึปากด้วย และมีผู้หญิงอีกไม่รู้เท่าไรรต่อเท่าไรรที่อยากให้เขามอบจูมพิตให้สักครั้ง

แต่...ยายหัวเม่นกลับหาว่าเขาจวบแยกกว่าหมาเลียปาก

คำพูดแค่ประโยคเดียวของเธอทำให้โลกของอัศวรพลิกคว่ำ หกคะเมนตีลังกาในพริบตา มิหนำซ้ำหญิงสาวยังทำท่าไม่ยี่หระกับจวบนั้นด้วยการประกาศใส่หน้าเขาว่า

‘...ฉันไม่ใช่คนใจแคบ คุณจวบฉัน ฉันก็ชกคุณไปแล้ว เราก็หายกัน...’

ซึ่งเธอก็ทำได้ตามที่พูดจริงๆ และอัศวรควรจะดีใจไม่ใช่หน่อยที่อีกฝ่ายไม่ถือสาหาความกับการจwabจ้วงที่เกิดขึ้น แต่น่าแปลกที่ชายหนุ่มกลับรู้สึกเหมือนมีอะไรค้างคาในใจนับแต่นั้น ทั้งยังมีคำถามผุดขึ้นในใจว่า...จwabของเขาไม่น่าจดจำขนาดนี้เลยหรือ

มีทางเดียวที่จะไขข้อสงสัยนี้ได้คือจwabกับสาว ๆ ให้มากที่สุด เพื่อจะได้เรียกเอาความมั่นใจกลับคืนมา

ด้วยเหตุนี้อัศวรจึงไปรยเสน่ห์ที่มีอยู่เหลือเพื่อใส่สาว ๆ ที่บังเอิญผ่านมาสบตาด้วยอย่างไม่บันยะบันยัง และคืนนี้ก็เช่นกัน...

กว่าจะรู้ตัว มือเขาก็สอดประสานอยู่กับมือเรียวนุ่มของใครบางคนเสียแล้ว

ฝ่ายนั้นอยู่ในชุดราตรีสุดเซ็กซี่ที่ไว้ตรงข้างเอว เปิดเปลือยแผ่นหลังชวนให้เจริญตาและสะดวกมือ

หญิงสาวบังเอิญเอื้อมมือมาหยิบไวน์แดงที่เหลือเพียงแก้วเดียวพร้อมกับเขาพอดี ชายหนุ่มจึงปล่อยมือจากก้านแก้วพร้อมส่งยิ้มของนายพรานผู้เจนศึกรักออกไป

หลังจากนั้นไม่ถึงสิบนาทีอัศวรก็รู้ทั้งชื่อจริง ชื่อเล่น นามสกุล วุฒิ การศึกษา ไปถึงงานอดิเรกของฝ่ายนั้น และอีกห้านาทีต่อมาเธอก็วางมือลงบนท่อนแขนของเขาอย่างสนิทสนม แล้วเปลี่ยนสรรพนามแทนตัวเองจากดิฉันเป็นชื่อเล่น พอครบครึ่งชั่วโมงของการรู้จักกัน เพลย์บอยหนุ่มก็ได้ลิ้มรสไวน์แดงแก้วนั้นจากเรียวปากของอีกฝ่าย

รู้สึกโล่งใจในตอนแรกที่ไม่มีเสียงประท้วงว่าจwabของเขาเหมือนหมา

เลียปาก แต่อัครากลับเป็นฝ่ายรู้สึกแปลกๆ เสียเองที่เห็นชนตาปลอมแผงใหญ่ยาวทาบทับกับโหนกแก้มสูงราวกันสาดติดชายคา

คงเพราะเกี่ยมมีไม่เคยต้องฟังชนตาปลอม

บอกตัวเองในใจแล้วก็ต้องชะงักค้างอยู่อย่างนั้น เมื่อเปลือยคิดถึงยายเม่นจอมแสบแม่ตอนที่มิหญิงสาวคนอื่นตัวอ่อนระทวยในวงแขน

จุมพิตรอ่อนนุ่มเลยกลายเป็นชืดซา ขณะที่หญิงสาวในอ้อมแขนงยหน้ามองมาด้วยสายตางงวย ชายหนุ่มจึงได้แต่ยิ้มเจื่อนขอโทษ พร้อมกันด่ายายตัวแสบที่เป็นต้นเหตุของเรื่องนี้ และตัดสินใจส่งสายตาทายตาเยิ้มให้สาวสวยอีกคนที่ยื่นทอดสายต้อ้อยอิงมองเขาจากอีกมุมของห้องบอลรูม

หลังจากหรีตามองสำรวจจนแน่ใจแล้วพบว่าฝ่ายนั้นไม่ได้ติดชนตาปลอม บางทีถ้าเขาจูบเธอ คงจะเรียกความมั่นใจที่สูญหายไปกลับคืนมาได้ก็เป็นได้

เกี่ยมอีกก็มั่นใจเหมือนกัน

มั่นใจว่าอัคราต้องถูกผีบ้ากามเข้าสิง เพราะคืนนี้เธอเห็นเขาจูบ จูบและจูบผู้หญิงไปเกือบสิบคนแล้ว คนอะไรทั้งลามก ทั้งหื่นกาม ทั้งยังหน้าด้าน ไร้ยางอาย น่าทุเรศที่สุด!

หญิงสาวเจริญพรฝ่ายนั้นในใจยาวเป็นหางว่าว พร้อมบิตรีมฝีปากคว่ำลงเป็นรูปสระอิ

เพราะแบบนี้ไงเธอถึงไม่อยากแต่งงาน

ผู้ชายทุกคนล้วนเจ้าชู้เหมือนกันหมด โดยเฉพาะคนตรงหน้าที่มีฤทธิ์ มีเดชมากกว่าทุกคนที่เคยรู้จัก เลยอดดีใจแทน สบิณณ์ เพื่อนสนิทไม่ได้ ที่ไม่ต้องเป็นเจ้าสาวของเขา แต่คงจะดีกว่านี้ถ้าเพื่อนของเธอไม่ต้องเป็นเจ้าสาวของใครเลย เพราะเธอจะได้ไม่ต้องอยู่โยงเฝ้าคานทองวิลลาคนเดียวแบบนี้ ซ้ำยังต้องเดินเตรไปมาในงานแต่งงานสุดหรูเหมือนผีเร่ร่อน ดูผิดที่ผิดทางเป็นที่สุด เพราะโต๊ะที่ทางผู้จัดงานเตรียมไว้ให้ญาติกับแขกหรือทางฝั่ง

เจ้าสาวนั้นมีรายชื่อแขกจากบ้านเกิดที่เยี่ยมอี่ไม่อยากจะเอนคั้นนี้รวมอยู่ด้วย เธอเลยเลี้ยงหนีมาเสีย

หลังจากดื่มค็อกเทลย้อมใจไปหลายแก้ว ก็ถึงเวลาที่คู่บ่าวสาวต้องขึ้นไปกล่าวคำขอบคุณกับบรรดาแขกเหรื่อบนเวที

เยี่ยมอี่เริ่มมีนินดิกๆ เลยไม่ได้ยินว่าพิธีกรบนเวทีสัมภาษณ์สดพระเอกนางเอกของงานคั้นนี้ว่าอย่างไรบ้าง กระทั่งถึงตอนที่ฝ่ายนั้นพูดว่า ‘เจ้าสาวคนต่อไป’ ออกมาถึงรู้ตัว พร้อมกับตระหนักได้ว่ากำลังถูกบรรดาสาวโสดซึ่งมารวมเป็นสักขีพยานในงานฉลองสมรสคั้นนี้เบียดจนเธอต้องไหลไปถึงหน้าเวทีด้วย

เยี่ยมอี่พยายามมุดหาทางแหวกวงล้อมนั้นออกมา แต่ไม่สำเร็จ เธอกลายเป็นไขแดงอยู่กลางกองทัพสาวโสดไม่ต่ำกว่าสามสิบคน ซึ่งแต่ละคนชะเง้อมองจนคอยืดยาวไปที่เวทีอย่างมีหวัง ก็ไม่แปลกหรอก เพราะนี่เป็นช่อดอกไม้จากเจ้าสาวของนายห้างใหญ่เชียวนะ ใครๆ ก็อยากได้

แต่ไม่ใช่เธอ!

คำว่า ‘เจ้าสาว’ ถูกขึ้นเป็นอันดับหนึ่งใน ‘บัญชีดำ’ ที่เยี่ยมอี่ตั้งใจมันไว้แล้วว่าจะไม่ยอมให้มาแปดเปื้อนชีวิตสาวของเธอเป็นอันขาด เหมือนๆ กับที่ตั้งใจจะไม่เสพยา หรือเป็นเมียร้อยผู้ชายคนไหนๆ นั่นละ

ดังนั้นเมื่อหญิงสาวเห็นสปัณณ์ผินหน้ามามอง จึงล่ายหน้าให้เพื่อนรักโดยอัตโนมัติ พร้อมภวานาให้ฝ่ายนั้นเข้าใจ และโยนดอกไม้ช่อนั้นให้ลอยละลิวไปทางอื่น

ก่อนที่คำวิงวอนของเยี่ยมอี่จะสัมฤทธิ์ผล เธอก็สบเข้ากับสายตาของใครบางคนที่เป็นามองมา จึงอ้าปากค้างอย่างนี้ก็ไม่ถึง และถอนเท้าหนีโดยอัตโนมัติ ซึ่งนั่นทำให้เธอชนเข้ากับบรรดาคนที่รอดดอกไม้ช่อนี้อยู่ และเมื่อช่อดอกไม้แสนสวยของเจ้าสาวลอยลิวลงมาหา หญิงสาวก็หนีไม่ทันเสียแล้ว เธอจึงต้องรับมันไว้โดยไม่ตั้งใจ

ได้ยินเสียงทอดถอนใจสลัดกับเสียงกล่าวแสดงความยินดีจากบรรดา

สาว ๆ ที่ห้อมล้อมอยู่รอบตัว เลยเกิดอาการพูดไม่ออกบอกไม่ถูกขึ้นมา จนกระทั่งมีเสียงหัวเราะคึกคักของอัคราดังขึ้นข้าง ๆ หู

“อยากจะให้ผมแสดงความยินดีด้วยไหม”

เกือบมีตึกใจจนสะดุ้งโหยง ก่อนหันไปมองอีกฝ่ายตาเขียว

“ไม่ต้องเลย ว่าแต่คุณอยากได้ไหม ฉันให้”

เอ่ยพลางยัดเยียดช่อดอกไม้ในมือส่งให้อีกฝ่าย แต่ชายหนุ่มรีบเอามือไขว้หลังทันที ซ้ำยังพูดเสียงดูออกมาเสียอีก

“นี่ช่อดอกไม้เจ้าสาวนะคุณ ผมเป็นผู้ชายจะรับมาได้ยังไง อีกอย่าง... ถ้าคุณไม่อยากได้ แล้วมาแย่งกับคนอื่นเขาทำไม”

“ใครว่าฉันอยากได้กันฮิ แล้วนี่มันก็เหตุบังเอิญต่างหาก”

หญิงสาวตอบตลอดไรรู้ เพราะสังเกตเห็นว่าสาว ๆ ที่ล้อมอยู่รอบตัว เริ่มหันมามองเธอกับเขาด้วยความสนใจ ซึ่งก็ไม่แปลกหรอก เพราะอัคราเป็นเทพบุตรของสาว ๆ เกือบทั้งงานในคืนนี้ เธอได้ยินกับหูว่าเขาจะต้องได้เป็นเจ้าบ่าวต่อจากพี่ชาย

บรรดาแม่ยกเลยพากันฝันหวาน อยากเป็นนางอัศวฤทธากันใหญ่

แต่ไม่ใช่เธอหรอกนะ!

นึกถึงตรงนี้ก็เห็นร่างสูงๆ ของใครบางคนกำลังเดินแหวกผู้คนตรงเข้ามาหา เกือบมีใจเลยหน้าเสียว พร้อมเหลือบมองอัคราอย่างซึ้งใจ บอกตัวเองว่าเธอไม่เหลือทางเลือกอีกแล้วในตอนนี้

แล้วหญิงสาวก็เป็นลมล้มเข้าหาอ้อมอกของอัคราในวินาทีต่อมา

ชายหนุ่มยืนตัวแข็งทื่อในตอนแรก ก่อนรีบโอบรับเล็กบางเอาไว้แทบไม่ทัน

ก็ใครจะเชื่อกันแล้วว่ายายเม่นตัวแสบที่อึดถือเกินยิ่งกว่าแรดอย่างคนตรงหน้าจะเป็นลม!

“อื...อื ได้ยินผมไหม”

เขาตบแก้มอีกฝ่ายเบาๆ แต่เธอไม่ตอบ ซ้ำยังนอนนิ่งไม่ไหวติงจน

อัคราใจหาย ไม่รู้ว่าทำไมจู่ๆ จึงเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นมาได้ เลยตั้งใจจะพา
 เกี่ยมอี้ออกไปจากห้องบอลรูมแห่งนี้ให้เร็วที่สุดก่อนที่ใครๆ จะกรูกันเข้ามา
 แล้วพวกเขาจะกลายเป็นจุดสนใจของคนทั้งหมดที่มาพร้อมเป็นสักขีพยานใน
 งานฉลองสมรสคำเค็นนี้

ชายหนุ่มรีบซื้อร่างเกี่ยมอี้อันมากอดแนบอก พลังก้าวยาวๆ เพื่อ
 หาทางออกไปจากห้องบอลรูมแห่งนี้ให้เร็วที่สุด โดยทำหูทวนลมกับเสียง
 ร้องทักของญาติบางคน และหวังว่าพุ่มดอกไม้สดตระการตาที่พี่ชายของเขา
 เสกสรรให้เป็นสวนหย่อมสำหรับประดับประดาในห้องบอลรูมแห่งนี้จะเป็น
 ฉากกำบังชั้นดีสำหรับพวกเขา เพราะพอก้าวออกจากห้องนี้แค่สิบก้าวก็จะ
 ถึงลิฟต์ที่จะพาขึ้นไปชั้นบนแล้ว

จุดหมายปลายทางของอัคราอยู่ที่ห้องสวีตบนชั้นสิบแปด ซึ่งบุริสมอง
 การณ์ใกล้ถึงลูกน้องเปิดไว้ให้บรรดาญาติพี่น้องใช้สอย ในกรณีนี้ที่บางคนเกิด
 ไม่ค่อยอยากกลับบ้านขึ้นมาหลังจากสนุกกันอย่างสุดเหวี่ยงในคำเค็นนี้

ดูเหมือนจะไม่ใช้เขาคนเดียวที่ต้องการใช้บริการห้องสวีตที่เตรียมไว้
 เพราะมีใครบางคนรออยู่ในลิฟต์ตอนก้าวเข้าไป อัคราจำฝายนั้นไม่ได้ในตอน
 แรก จนคนตรงหน้าหลิวตาให้ เขาเลยอุทานออกมา

“พี่เวียนนา! ผมก็นึกว่าดาราทิไหน”

“ดารารหรือ คนไหนล่ะ”

ดวงตาคนถามทอประกายวิบวับด้วยความตื่นตื่นแกมลุ้นอยากรู้
 คำตอบ ซึ่งอัครารู้ดีว่าเขาจะพลาดคำถามนี้ไม่ได้

“สวยๆ แบบนี้ก็ต้องคิมเบอร์ลิลีครับ”

คำตอบนั้นทำให้ญาติผู้พี่หัวเราะก๊ากก็ก้อย่างพอกพอกใจ ช้ำยังตี
 ตันแขนเขาดังเผียะ

“แหม...ตาแหลมจริงนะเธอ ว่าแต่อัคคบกับเด็กนี่จริงๆ หรือ”

ฝายนั้นถามอย่างอยากรู้ ทั้งยังมองเกี่ยมอี้อด้วยแววตาวาววับ อัครา
 รู้ดีว่าควรปฏิเสธเพื่อรักษาชื่อเสียงของหญิงสาว แต่อะไรบางอย่างทำให้เขา

เลือกที่จะยกไหล่แล้วยิ้มลึกลับให้คนถาม

“แล้วพี่คิดยังไงล่ะ”

ตอบเสร็จก็เจ็บแปลบตรงต้นแขนจนต้องโน้มหน้า ทว่าพอก้มลงมอง
คนในอ้อมแขนก็ยังคงหลับตาพริ้มเหมือนเดิม

นี่ยายเม่นแก้งเป็นลมหรือหรือ!

เขานิ่งหน้า แต่ขณะเดียวกันก็อดโล่งใจไม่ได้ที่เธอไม่ใช่ไม่สบายอย่าง
ที่คิด

ส่วนญาติของเขานั้น พอเห็นเขาไม่ยอมสนทนาด้วยต่อ ก็หันไปมอง
ตัวเลขลิปต์อย่างใจจดใจจ่อ พร้อมเตรียมก้าวออกไปเมื่อลิปต์หยุดตรงชั้น
ห้าซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างโรงแรมกับทางเดินไปอาคารจอดรถ อัคราเลย
ถามตามมารยาทว่า

“พี่เวียนนาจะกลับแล้วหรือครับ”

“ใช่ หมอสั่งพี่ว่าระยะนี้อ่านอนดึก ไม่อย่างนั้นไอ้ที่ทำมาทั้งหมดจะ
สูญเปล่า”

พูดจบคนพูดก็ก้าวฉับๆ ออกไปทันที ในลิปต์จึงเหลือแค่เขากับ
เยี่ยมอีเท่านั้น แล้วเปลือกตาของหญิงสาวก็กระตุกขึ้น พร้อมลั่นเสียง
เจียบ

“ปล่อยฉันลงได้แล้ว”

“ยังปล่อยไม่ได้ ยังไม่ถึงห้องเลย”

ตอบเสียงเรียบแต่จริงจังอย่างหมายจะบอกให้รู้ว่าไม่ยอมอ่อนข้อให้
คนที่ถูกอุ้มเลยทั้งคืนทั้งปีบ

“แต่ฉันไม่ได้จะขึ้นห้องกับคุณ ปล่อยเดี๋ยวนี้ละ”

“ขึ้นห้องอะไรกัน คุณนี่พูดจาง่าเกลียด ผมเห็นคุณไม่สบาย ก็แค
่อยากพาไปพักให้หายดีก่อนเท่านั้นเอง” อัครากล่าวแก่ ขณะที่ลิปต์เลื่อนถึง
ชั้นที่ต้องการพอดี

พนักงานต้อนรับประจำชั้นที่รออยู่และจำหน้าเขาได้รับกระวีกระวาด

มาต้อนรับ ทำให้เกี่ยมมีหน้าบึ้ง แต่ก็ยอมเงยบเสียงโดยดี เธอรองนเข้าไปในห้องด้วยกันจึงติดตัวหนี แต่อัคราคิดไว้อยู่แล้ว เลยเอ้อมไปควำซาयरไปรงยาวของอีกฝ่ายเอาไว้ได้ทัน หญิงสาวหันขวับมามอง พร้อมทำตาเขียวใสอย่างดุตัน

“คิดจะทำอะไรของคุณฮี้ ปล่อยฉันเดี๋ยวนีเลยนะ”

“ไม่! จนกว่าคุณจะทำอะไรคุณคิดจะทำอะไรกันแน่”

เขาไม่พูดเปล่า ออกแรงดึงรั้งซาयरไปรงของหญิงสาวจนดึงได้ที่และนึกดีใจที่ยืนยันให้อีกฝ่ายเลือกชุดราตรีชุดนี้ มันไม่กรุยกรายหรือฟูฟองก็จริง แต่ความยาวที่แนบติดกับเรือนร่างของเธอและบานออกน้อยๆ ตรงช่วงซาयरไปรงทำให้เกี่ยมมีเสียวเปรียบเขาในคืนนี้ ซ้ำเนื้อผ้าที่เบาบางทำให้อัครามั่นใจว่าถ้าอีกฝ่ายกล้ากระชากมันออกไปจากมือ กระโปรงตัวนี้จะต้องขาดวันไม่เป็นชิ้นดีจนเธอเดินออกไปจากห้องนี้ไม่ได้แน่ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีคนเห็นพวกเขาทั้งคู่ขึ้นมาอยู่ด้วยกันที่นี่ เพราะถ้าวัดจากความช่างพูดของผู้เป็นญาติแล้ว อัครามั่นใจว่าไม่เกินชั่วโมงหลังจากนี้ต้องมีคนอย่างน้อยสองร้อยคนรู้เรื่องนี้

ดวงตากกลมโตของหญิงสาวซึ่งนั่งประจันหน้าด้วยถลิ่งใสอย่างไม่เกรงใจ

“ฉันไม่ได้ทำอะไร ฉันเป็นลม คุณก็เห็น”

“คนเป็นลมหยิกผมได้เจ็บขนาดนี้เขียวหรือ”

เขาบู้ยเบ้ไปตรงต้นแขนบริเวณที่โดนอีกฝ่ายจิกเล็บใส่ด้วยสีหน้าตัดพ้อ ทำให้เธอเบะปาก

“ก็ฉันรู้สึกตัวพอดีนี้ ว่าแต่ใครใช้ให้คุณปากเสีย ไม่ปฏิเสธลูกพี่ลูกน้องของคุณกันฮี้”

“ปฏิเสธไปเขาจะเชื่อหรือ ในเมื่อคุณตัวอ่อนระทวยจนต้องให้ผมอุ้มมาแบบนี้”

“ก็ฉันเป็นลม!” เธอยืนยันคำเก่า “ทำไมคุณไม่บอกไปแบบนี้”

“ผมไม่ชอบโกหกใคร”

“ไม่ชอบโกหก แต่รักการต่อแครงนี่สิ”

หญิงสาวแค้นเสียวไส้ ทำให้คนถูกกล่าวหาว่าต่อแครงก้มหน้าลงไปหาอย่างซึ้งซังทันที อีกฝ่ายคงรู้ตัวเหมือนกันว่าเขาคิดจะทำอะไร จึงรีบเอามือผลักไปหน้าเขาออกห่างแทบไม่ทัน

“จะทำอะไร ออกไปนะ”

“ผมบอกแล้วไงว่าไม่ชอบให้คุณพูดคำหยาบ”

“ต่อแครงหยาบตรงไหน”

“ยังจะถามอีก”

ชายหนุ่มแค้นเสียวซู่ ก่อนจับมืออีกฝ่ายออก แล้วก้มหน้าลงไปหาคนในอ้อมแขนที่จ้องมองมาด้วยความตกใจ และเดินขลุกขลักหนีราวกับปลาติดแองโกลิน แต่ไม่วายทำปากดีใส่

“ถ้าคุณจูบฉัน ฉันจะแข่งให้คุณเซ็กซ์เสื่่อม”

“งั้นคุณได้คร้าแน่”

“บ้าเหอ ฉันจะคร้าทำไมยะ บอกเลยนะว่าฉันแข่งแน่ ถ้าคุณกล้าจูบและจะแข่งพร้อมๆกับเผาแผ่นหนังเอวี ซีดีหนังโป๊ไปด้วยกันเลย”

“เคยได้ยินแต่เผาพริกเผาเกลือ”

อัคราอดยิ้มขັນไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันก็นึกเสียวใจหน่อยๆ เพราะผู้หญิงในงานคืนนี้ล้วนแต่อยากให้เราจูบกันทั้งนั้น จะมีก็แต่คนตรงหน้านี้คนเดียวที่ยืนกรานปฏิเสธเสียวแข็ง

“อันนั้นเขาเอาไว้ใช้เวลาอยากให้คุณที่เกลียด ฉิบหาย หายนะ และเดือดร้อนทรมานทรมาย เหมือนเกลือที่ปะทุแตกระเบิดตอนโดนไฟ หรือปวดแสบปวดร้อนเหมือนเอามือไปจับพริกเผาไฟ แต่ที่ฉันแค่อยากให้คุณหายที่นรกามเสียวที เผาแผ่นหนังเอวีนี่ละดีแล้ว”

“งั้นถ้าไม่จูบปาก แค่อ้อมแก้มแทน คุณจะเผาอะไรแข่งผมไม่ทราบ”

ถามเสียวยั่วโมโห และพอเห็นคนถูกถามเบิกตากว้างจนเหมือน

ลูกแก้วกลมใหญ่ที่กระทบเหลี่ยมไผ่ระยิบระยับ เลยอดใจไม่ได้อีกต่อไป
ปลายจมูกโด่งของอัครากดลึกลงไปบนผิวแก้มนวลเนียนแรงๆ อย่างที่อยาก
ทำมานานแล้ว

สัมผัสนี้ทำให้ร่างเล็กที่กอดอยู่นิ่งแข็งราวกับท่อนหินไปอีดีใจหนึ่ง
ก่อนที่มีมือสองข้างของเธอยจะหยิก บิด ที่งั้น เนื้อตัวเขาอย่างไม่ปราณีปราศรัย
เช่นเดียวกับขาทั้งคู่ที่พยายามเตะไปมาเป็นพัลวันเพื่อหาทางลงโทษผู้คุกอาจ
ความรู้ฤทธิ์เดชกันมาก่อน ชายหนุ่มจึงเตรียมตัวระวังอยู่แล้ว เลย
ปล่อยเกี่ยมมือออกแทบจะทันที

พอแขนหน้าคลายออก หญิงสาวก็กระโจนผลุงหนีห่างออกไปในซิด
ประตูห้องพร้อมขยับปลายเท้าด้วยความเจ็บใจ และหันรีหันขวางคล้ายมอง
หาอาวุธที่เหมาะสมมาเล่นงานเขาให้จงได้ ขณะที่ปากก็ไม่หยุดด่าทอยาว
เหยียด

“คนทุเรศ คนบ้ากาม ไอ้เสื่อหิว ไอ้จอมทึน ไอ้นักจួយโอกาส คุณมา
หาเคษาเหลยกับฉันทำไมอี หรือว่าถ้าวันนี้จับผู้หญิงได้ไม่ครบโหลแล้วจะ
ลงแดงตายนะ”

“นี่คุณคอยนับอยู่หรือ ว่าผมจับผู้หญิงไปกี่คนแล้ว” เขาย้อนถาม
หน้าตาย ก้าวลงจากเตียงอย่างเตรียมพร้อม โดยเดินไปดักตรงบริเวณ
โคมไฟหัวเตียงที่ทำจากเครื่องกระเบื้องเคลือบอันเหลืองอย่างไม่วางใจ เพราะ
เห็นตาเขียวๆ คู่ นั้นมองมาอย่างมุ่งมั่น

ขึ้นปล่อยให้แม่เจ้าประคุณฟาดหัวเขาด้วยโคมไฟอันนี้ รับรองว่าต้อง
ไปทำศัลยกรรมอัปหน้าใหม่ที่เกาหลีกับญาติผู้พี่คนเมื่อกี้เป็นแน่

อัคราบอกตัวเองและยื่นเอามือล้วงกระเป๋านึงอย่างระมัดระวัง แต่
สีหน้ายิ้มละไม

“ฉันไม่ต้องนับเองหรอก แค่นึงๆ ลักห่านาก็ได้ยินเสียงคนเขา
ซุบซิบเรื่องความแสดของคุณแล้ว”

“ข่าวลือมักโดนต่อเติมให้เกินจริงเสมอ”

“แต่ขำวันนี้ฉันน่าจะน้อยไปด้วยซ้ำสำหรับคนบ้ากาม จิตเห็น ปล้ำไม่เลือก
อย่างคุณ”

“งั้นก็แย่น้อยนะ ที่คุณดันมาเป็นลมตอนที่คนบ้ากาม จิตเห็น ปล้ำ
ไม่เลือกอย่างผมอยู่ใกล้ๆ พอดี”

“เออ ใช่ ฉันมันช่วยเอง ซวยซ้ำช่วยซ้อน ซวยอมตะนิรันดร์กาลจริงๆ
เจอคุณคนเดียวยังไม่พอ ดันเจอ...”

แล้วเธอก็หยุดพูดเอาดี้อๆ เสียอย่างนั้น ทำให้อัคราเลิกคิ้วขึ้นด้วยความ
สงสัย

“ดันเจอใครอีก”

“ช่างเถอะ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับคุณหรอก”

ยิ่งบอกว่าไม่เกี่ยว เขาก็ยิ่งอยากรู้ และพอเห็นหญิงสาวกระแทกตัว
นั่งบนขอบเตียงอย่างหงุดหงิดระคนอับจนทาง บ่งบอกให้รู้ว่าเธอไม่คิดจะ
เอาเรื่องกับเขาแล้ว จึงเดินไปทิ้งตัวนั่งข้างๆ พยายามเก็บมือเก็บไม้ให้ห่าง
จากอีกฝ่ายอย่างสุดความสามารถ แล้วถามออกไปด้วยเสียงนุ่มนวลที่แสดง
ให้เกียรติเห็นถึงความห่วงใยจากใจจริง

“มีอะไรไม่สบายใจ อยากจะเล่าให้ผมฟังหรือเปล่า”

เธอลิ่งเลอยู่ชนิดหนึ่ง ก่อนส่ายหน้าในที่สุด แต่เขายังไม่ยอมแพ้

“ต้องมีสิ ไม่อย่างนั้นคุณจะแก้งเป็นลมทำไม เจอเจ้าหนี้หรือโจทก์
เก่าเข้าล่ะ” ชายหนุ่มแก้งกระเซ้า ขณะที่อีกฝ่ายหน้าเผือดสีลงไปอย่างเห็น
ได้ชัด อัคราเลยไม่รีรอที่จะไล่จี้เอาคำตอบที่ต้องการ “ผมทนายถูกใช้ไหม คุณ
ไปทำอะไรใครไว้ล่ะคราวนี้ ตีหัวหมาหรือด่าแม่เจ๊ก”

เกียรติเป็นคนขี้โมโห โดนเหยียดแก้งหน่อยก็มักเผยความในใจ
ออกมา คราวนี้ก็เช่นกัน เธอถลิ่งตามองเขา ก่อนกระแทกเสียงไล่

“ไม่ใช่ะ ฉันไม่ได้ทำอะไรบ้าๆ อย่างที่คุณกล่าวหาสักชนิด...ฉันแค่...
แค่...”

“แค่อะไร” เขากัดไม่ปล่อย อยากรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับเธอ

“แค่นี้ชอบไอ้ช่อดอกไม้บ้าง นี่”

หญิงสาวมองไปยังช่อดอกไม้แต่งงานที่เขาเลือกหอบหิ้วติดมือมาด้วย
ราวกับเจอคัตรูเก่า ทำให้ชายหนุ่มนี้วุ่นวาย

ที่ท่าเกือบมีอะไรจริงเอาจึงเกินกว่าจะแก้มิ่งทำไปเปลี่ยนเรื่องเพื่อจะได้
ไม่ต้องตอบคำถามของเธอ อัคราเลยลองโยนหินถามทางออกไปอีกรอบ

“คุณเป็นญาติแพะหรือ”

ถามเพราะไม่เคยเห็นเธอขึ้นช่อดอกไม้ชนิดใดๆ เป็นพิเศษ ดอกไม้
ชนิดเดียวที่เคยเห็นก็มีอีลูปๆ คล้ายๆ อยู่เป็นนานสองนาน ก็คือเบงก์พัน
พับเป็นรูปดอกกุหลาบที่แฟนคลับของเธอคล้องคอให้ตอนวันวาเลนไทน์
ที่ผ่านมา

“เปล่า แต่ฉันไม่อยากจะช่อดอกไม้เจ้าสาว ไม่อยากเป็นเจ้าสาวคน
ต่อไป ฉันไม่อยากจะแต่งงาน”

“กับคนที่ทางบ้านคุณเลือกให้ล่ะหรือ”

“จะกับใครฉันก็ไม่อยากแต่ง คุณเข้าใจไหม”

เกือบมีอะไรเสียงเซ้ม ดวงตาทอประกายกล้าตอนพุ่งปราดไปหยิบ
ช่อดอกไม้ซึ่งสาวๆ นับสิบนับร้อยคนในคืนนี้อยากเป็นเจ้าของขึ้นมองอย่าง
ซิงซัง ก่อนจะฟาดช่อดอกไม้ในมือลงกับโต๊ะเขียนหนังสือที่อยู่ใกล้ที่สุด
แรงๆ จนกลีบขอบบางของดอกไม้หลากสีลั่นปลิวว่อน ท่ามกลางสายตา
แปลกใจของอัครา

๒

ทำไมน้องไม่ (อยาก) แต่งงาน

ไม่...

ต่อให้อัคราขบคิดเรื่องนี้จนหัวแทบแตก ก็ไม่มีวันเข้าใจว่าทำไม
เกี่ยมจึงไม่ยอมแต่งงานถึงเพียงนี้

เรื่องที่ไม่ยอมแต่งงานกับคนที่ทางบ้านจัดหาให้ นั่นเขาพอเข้าใจ
แต่การที่ฝ่ายนั้นปฏิเสธไม่ต้องการจะแต่งงานเลยนี่สิ ทำให้ชายหนุ่มแปลกใจ

ปกติผู้หญิงทุกคนล้วนอยากเกิดมาเป็นที่รัก และเป็นเจ้าสาวของใคร
สักคนอยู่แล้วไม่ใช่หรือ

อย่างตัวเขานั้น แม้เมื่อก่อนจะไม่เคยนึกอยากแต่งงานเหมือนกัน
แต่ก็ไม่เคยมีปฏิกิริยารุนแรงอย่างอีกฝ่าย

หรือตอนที่คบกับสปีดแล้วถูกผู้เป็นแม่คาดคั้นแกมคาดหวังให้
ตกลงปลงใจขึ้นกับบุตรสาวเจ้าสัวใหญ่ อัคราก็ยังไม่เคยอาละวาดฟาดวง
ฟาดงาเช่นนั้น

“ก็ผู้ชายกับผู้หญิงไม่เหมือนกันนี่คะ”

อดีตคนรักเอ่ยขึ้นด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน เมื่อเขาเปลือยปรารภเรื่องนี้

ออกไป

พีสะไม้หมาดๆ วางกาแฟเย็นหอมกรุ่นกลิ่นคาราเมลที่ปั่นจนเป็นเกล็ดน้ำแข็งลงตรงหน้าอย่างรู้ใจ เมื่อเห็นอัคราแวะมาเพนต์เฮลล์ของพี่ชายหลังเลิกงานในตอนเย็นวันหนึ่ง เพื่อเซ็นชื่อในเอกสารทางธุรกิจที่เขาตกลงเข้าหุ้นกับปารีสเป็นการส่วนตัว

“อี๋เครียดกับเรื่องนี้มาก บัณฑิตเองก็ลืมไปว่าไม่ควรโยนช่อดอกไม้ไปทางนั้น” สบัณฑิตเสริมต่อ ก่อนเดินไปทิ้งตัวนั่งข้างๆ สามีมของเธอ

มือของปารีสเลื่อนมาโอบไหล่ภรรยาสาวอย่างรักใคร่ และเป็นไปตามธรรมชาติมากกว่าจะแสวงหาเพื่ออวดความหวานชื่นที่มีต่อกันให้เขาขำใจเล่น แต่น่าแปลกที่ภาพนี้ไม่ทำให้ชายหนุ่มปวดแปลบในใจอีกแล้ว ทั้งยังนึกยินดีกับทั้งสองอย่างจริงใจ

ทั้งหมดนี้คงเป็นเพราะคนที่เขาเรียกว่ายายหัวเมงนั่นเอง

ผู้หญิงมาดหอม หัวๆ กวนๆ ที่ไม่เคยเห็นเธอตอกชกหัว พุ่มพ่ายเรื่องใดๆ ทั้งสิ้น จนกระทั่งคืนวันนั้น...

ชายหนุ่มจึงตั้งใจเกาะติดเรื่องนี้ไม่ปล่อย

“แต่ก็ไม่ถึงกับต้องแกล้งเป็นลม หรือฟาดช่อดอกไม้พวกนั้นจนป็นี่เลยนี่”

สบัณฑิตก้มหน้าลงนิดหนึ่ง พรางเลื่อนจานขนมเค้กส่งให้ เหมือนเธอต้องการใช้เวลาเสี้ยววินาทีนั้นครุ่นคิดหาคำตอบที่เหมาะสม ปารีสเองก็คงพอจะรู้ต้นลึกหนาบางมาบ้าง จึงเป็นฝ่ายโยนคำถามใส่เขาแทน

“นายจะสนใจเรื่องของเกี่ยมอี่ไปทำไมกัน ฉันคิดว่านายกับเกี่ยมอี่เป็นคู่กัดกันเสียอีก”

อัคราหันมู่ยราวกับเป็นหนุ่มน้อยเจ้าอารมณ์คนหนึ่ง แทนที่จะเป็นนักธุรกิจหนุ่มที่น่าจับตามองและทรงอำนาจในธุรกิจค้าปลีกของเมืองไทย คงเพราะเมื่ออยู่ต่อหน้าพี่ชายและพีสะไม้ เขาไม่ต้องปั้นสีหน้าท่าทางให้ดูภูมิฐานสง่างามเพื่อข่มขวัญศัตรูคู่ค้าอย่างที่ต่ออยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน

ชายหนุ่มยอมรับว่าเขาเสียศูนย์เรื่องสปีดก่อนข้างมาก และทำเรื่องที่ไม่ดีอยู่หลายครั้ง โชคดีที่อดีตคนรักยอมให้อภัยและพี่ชายไม่ถือสาหาความ ทั้งยังมีเกี่ยมอยู่ข้างๆ คอยเตือนสติ หรือจะบอกว่าคอย 'ด่าทอเย้ยหยัน' ก็ได้ อัคราจึงผ่านวันคืนเหล่านั้นมาได้

ตั้งนั้นถ้าเธอมีปัญหา เขาก็อยากช่วย แต่ก่อนอื่นเขาต้องการรู้เรื่องหญิงสาวให้มากกว่านี้ เพราะจะว่าไปแล้ว นอกจากรู้ว่าเกี่ยมคือเพื่อนสนิทสปีดแล้ว เกิด เติบโตมาในละแวกเดียวกัน และมีความฝันอยากเป็นนักร้องแล้ว ก็ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับตัวเธอเลยแม้แต่หน่อย

เธอเกิดวันไหน

เรียนจบอะไรมา

ชอบภูเขารือทะเล

รักเด็กหรือเปล่า

อัคราไม่รู้เรื่องพวกนี้สักนิด

แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังเฉ่ใจตอบคนเป็นพี่ชายออกทะเลไปไกล เพราะอะไรก็ไม่รู้

“ก็ทะเลาะกับยายนั่นแล้วสนุกดี แต่ถ้ายายนั่นกลัวเรื่องแต่งงานจนขึ้นๆไปอยู่บนสมองแบบนี้ ชวนทะเลาะด้วยก็คงไม่มันแล้ว”

ปรีศยิ้มนิดๆ แต่ดวงตาฉายแววรู้ทัน

“อ้อ...กลัวเหงาปากว้างั้น”

“พี่พูดแบบนี้คิดว่าผมโกหกหรือ”

เขาย้อนด้วยน้ำเสียงเกรแบบน้องชายคนเล็กยามถูกพี่ชายคนโตจับไต่ไต่ได้ แต่ปรีศเลือกที่จะไม่ต่อล้อต่อเถียงด้วย ฝ่ายนั้นยกไหล่แทนคำตอบแล้วหันไปมองภรรยาสาวที่ตอนนี้ล้อมองเขาอยู่อย่างครุ่นคิด พร้อมบอกเธอว่า

“เล่าเรื่องอីให้นายอัคฟังสักหน่อยดีไหมบ่บ่บ่ ไม่อย่างนั้นผมว่าคืนนี้เขาคงนอนไม่หลับแน่ๆ”

สัปดาห์นี้ผมปากอย่างลั้งเล จนอัคราหงุดหงิด

“ตกลงอ้อมีเรื่องอะไรกันแน่”

หญิงสาวคนเดียวในห้องนั้นถอนหายใจยาวคล้ายหนักใจ ก่อนตอบออกมาในที่สุด

“คุณอัคราคงไม่ทราบว่ามีพ่อกับพี่ชายที่เจ้าชู้เอามากๆ อ้อมเลยกลัวที่จะต้องแต่งงานเอาจริงๆ จังๆ พอได้ช่อดอกไม้ของปณิธิ อ้อมก็กลัวมากกว่าความเชื่อที่บอกว่าคนที่ได้ช่อดอกไม้เจ้าสาวจะต้องเป็นเจ้าสาวคนต่อไปจะเป็นจริงขึ้นมาจะละ”

“แต่พิธีแต่งงานอะไรนั้นก็ล้มไปแล้วไม่ใช่หรือ แถมอ้อมยังมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ตั้งนาน และผมก็ไม่เห็นมีใครมาตาม แล้วอ้อมจะกลัวไปทำไม”

สัปดาห์นี้มีสีหน้าหนักใจเมื่อได้ยินประโยคนั้น

“คงล้มเลิกไม่ได้หรอกค่ะ อย่างดีก็แค่เว้นวรรคเท่านั้น เพราะปณิธิเองก็เพิ่งรู้จักย่าเมื่อเร็วๆ นี้เองว่าย่าของลุงผู้ใหญ่พออ้อม กับปู่ของลุงกำหนดเคยสัญญากันต่อหน้าจอมปลวกไว้ตั้งแต่ต้นไทรเป็นมั่นเป็นเหมาะว่าจะให้ลูกๆ หลานๆ ของพวกเขาแต่งงานกัน ถ้าใครผิดคำสัญญาก่อน ตระกูลฝ่ายนั้นจะเป็นหมัน ขาดแคลนทายาทสืบทอดเชื้อสาย”

อัคราจะพริบตาหลายครั้งและอึ้งไปนานกับคำตอบที่ได้ยิน

“สมัยนี้...ยังมีคนยึดติดกับคำสัญญาหน้าจอมปลวกอีกหรือ”

“ตอนแรกก็คงไม่ยึดติดอะไรหรอกค่ะ แต่เห็นว่าย่าของลุงผู้ใหญ่เพิ่งมาเข้าฝันแกเมื่อปีที่แล้ว ทวงถามถึงสัญญานี้ เพราะหลายสิบปีที่ผ่านมา ทางบ้านลุงผู้ใหญ่กับลุงกำหนดยังไม่มีโอกาสได้แต่งงานกันเสียทีเพราะพวกเขามีแต่ลูกชาย จนรุ่นอ้อมนี่ละคะถึงได้มีลูกสาว เพราะแบบนี้ก็ถึงต้องแต่งงานกับลูกชายลุงกำหนดนี่เองคะ”

“แต่ทำแบบนี้มันบ้าชัดๆ!” อัคราอุทานออกมาอย่างหงุดหงิดระคนไม่เอื่อยเชื่อ โดนบังคับให้แต่งงานเพราะผลประโยชน์อย่างเขาฟังดูแย่มากแล้ว แต่โดนบังคับให้แต่งงานเพราะสัญญาหน้าจอมปลวกตั้งแต่ยุคพระเจ้าเหา

อย่างเกี่ยวโยงยิ่งแ่กว่าหลายเท่า!

“แล้วนายจะไปเตื่อตร้อนอะไรด้วยไม่ทราบ” บุริสแย้งขึ้นอย่างใจเย็น และ...นำโมโหเป็นที่สุดในสายตาน้องชาย

เพราะพี่ชายของเขาทำหน้าที่เหมือนแมวจ้าวเล่ที่ไล่ต้อนหนูตัวอ้วนพีจนจนมุม ขณะที่สปีดมองด้วยสายตาแปลกๆ กิ่งไม่สบายใจถึงขีดคั่นอย่างที่ว่าไม่เคยเห็นมาก่อน แต่ชายหนุ่มปั้นหน้าเฉยเสีย

แต่บุริสไม่ใช่คนที่จะยอมถอยง่ายๆ

เมื่ออัคราหนึ่ง ฝ่ายนั้นก็รุกคืบทันที ด้วยคำถามที่ทำให้เขาถึงกับพูดไม่ออกไปครู่หนึ่ง รู้สึกเหมือนโดนหมัดหนักๆ อัดเข้าตรงลิ้นปีตอนที่ได้ยิน

“ที่นายเป็นเตื่อตเป็นร้อนนี้ เพราะนายรักเกี่ยวอี่ใช้ใหม่”

“เฮ้ย! ไม่ใช่ ก็ผมบอกพี่ไปแล้วไงว่าทะเลาะกับยายนั้นแล้วมันดี”

ในที่สุดอัคราก็หาข้อแก้ตัวไปได้ แต่ลั่นแทบพันกันตอนพูดจบ ซ้ำหัวใจยังเต้นแรงอย่างไรเหตุผล รู้สึกเหมือนโกหกแล้วโดนจับได้ไม่มีผิด

“จึ้นบ่ดณ่ค่อยโล่งใจหน่อย ที่ได้ยินคุณอัครียันยันแบบนี้” สปีดบ่ดณ่เอ่ยเสียงขมิ้ม แม้เธอจะมองเขาอย่างเคลือบแคลงใจก็ตาม

“ทำโมละ หรือบ่ดณ่กลัวว่าผมจะหักอกเพื่อนบ่ดณ่” เขาแก้งถามเสียงลัฟยอก

แต่คำตอบที่ได้รับ อัครากลับเกือบพลัดตกเก้าอี้ เพราะสปีดบ่ดณ่ตอบกลับมาด้วยท่าทางจริงจังบอกให้รู้ว่าไม่ได้ล้อเล่น

“เปล่าคะ ที่บ่ดณ่กลัวก็คือ กลัวว่าอี่จะทำให้คุณอัครเสียใจต่างหาก อี่ไม่เคยรักใครเลย แม้แต่คนที่ควรรัก”

“ใครหรือ คนที่อี่ควรรัก”

“ก็ว่าที่เจ้าบ่าวของอี่นะสิคะ”

สปีดบ่ดณ่ตอบเพียงเท่านั้น อัคราก็หมดโอกาสซักไซ้ต่อ เพราะโทรศัพท์มือถือของหญิงสาวดังขึ้นพอดี เธอจึงต้องปลีกตัวไป ขณะที่บุริสเองก็ส่ายหน้าเบาๆ พร้อมบอกเขาว่า

“นายไม่ต้องมาถามฉันเขี้ยวนะ ว่าว่าที่เจ้าบ่าวของเกี่ยมอี่เป็นยังไง เพราะฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน”

เมื่อพี่ชายบิดประตูตายใส่หน้ามาแบบนี้ ชายหนุ่มก็ไม่รู้จะอยู่ต่อทำไม และทางที่ดีที่สุดเขาควรถามกับต้นตอตนเอง

อัคราจึงไม่ตรงกลับบ้านในทันที แต่ไปนั่งฟังเพลงที่คลับซึ่งเกี่ยมอี่ร้องเพลงเป็นประจำต่อแทน

คนที่อัคราเจอกลับไม่ใช่หนังร้องสาวสุดห้าว แต่เป็นไฮโซสาวสวย คนหนึ่งที่มารดาแนะนำให้รู้จักในงานแต่งงานที่ชาย เธอจำเขาได้และปรารถนาเข้ามานั่งข้างๆ ด้วยหลังจากสบตากันไม่ถึงนาที ทำทางซื่อๆ นุ่มนวล อ่อนโยนที่เคยเห็นยามอยู่ต่อหน้ามารดาของเขาหายไปไหนก็ไม่รู้ อีกฝ่ายเปลี่ยนเป็นสาวปราดเปรี้ยวที่เปรี้ยวยิ่งกว่ามะนาวแทน

เธอดื่มเหล้าราวกับน้ำ พูดคำห้วนเหวคำ รวมทั้งการที่หญิงสาวชมดชม้อยส่งสายตาเชิญชวนมาให้อย่างเปิดเผย และหลังจากนั่งดื่มด้วยกันได้ไม่นาน ร่างเปรี้ยวทว่าเต็มตึงยวนตาก็เอนซบมาหาราวกับต้นไม้เลื้อยเสียดแล้ว มือเรียวนุ่มซุกใช้ลูบไล้ไปมาบนแผ่นอกกว้าง

ถ้าเป็นทุกครั้งอัคราคงอดไม่ได้ที่จะก้มลงไปประทับจูบที่แก้มนวล ลักฟอดสองฟอด แต่คืนนี้กลับรู้สึกเบื่อหน่ายและอึดอัดอย่างบอกไม่ถูก เขาได้แต่กุมมือไฮโซสาวไว้หลวมๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เธอซุกชนไปมากกว่านี้ และคุยกับอีกฝ่ายแทบไม่รู้เรื่อง เพราะดวงตาทั้งคู่คอยแต่สอดส่ายมองหาใครบางคนแทน

หญิงสาวก็คงสังเกตเห็นเหมือนกัน เพราะหลังจากดื่มวิสกี้ก้อนเดอะ ร็อกหมดไปเป็นแก้วที่สี่ เธอก็เงยหน้าซึ่งมีดวงตาดาวราวคำขึ้นมอง

“พี่อ๊อคเป็นอะไรไปคะคืนนี้ ดูเครียดๆ”

“มีเรื่องที่ต้องคิดนะครับ” อัคราตอบเสียงนุ่ม พร้อมยิ้มอ่อนๆ แกรมขอโทษออกไปโดยอัตโนมัติตามวิสัยบุรุษเจ้าเสน่ห์

“เรื่องอะไร บอกได้ไหมคะ เพื่อเบบี๋จะช่วยพี่อัคร์ได้นะ”

คางเรียวกะยบนไหล่หน้าพร้อมชนตายาวกะพริบถี่ๆ มองมาอย่าง
มั่นใจ

คงเพราะครอบครัวของอีกฝ่ายเป็นนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ระดับ
แนวหน้าของเมืองไทย เธอเลยคิดว่าน่าจะพอช่วยเขาได้บ้างหากเป็นเรื่องงาน
โดยเฉพาะโครงการขยายห้างสรรพสินค้าในเครือเอวาลอนกรุปที่ครอบครัว
ของเขากำลังขึ้นมา อัคร์จึงปฏิเสธไปทันที นึกแปลกใจตัวเองอยู่เหมือนกัน
ที่คราวนี้เขาไม่คิดสรรหาเหตุผลมาโกหกอีกฝ่ายอย่างที่ควรจะเป็น

“เรื่องส่วนตัวนะครับน้องเบบี๋ อย่าสนใจเลย”

“ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวของพี่อัคร์ เบบี๋ก็ยิ่งต้องสนใจสิคะ”

คนพูดบอกเสียงนุ่ม เอนร่างเข้าหาเขามากกว่าเดิมจนทรวงอกอวบ
ยุ่นของเธอเสียดสีกับต้นแขนหนา แต่ถึงอย่างนั้นอัคร์ก็ยังคงเฉยชา
อย่างน่าแปลก

ชายหนุ่มแค้ย้มบางๆ ให้หญิงสาวแทน ก่อนจะตัดสินใจตอบเธอ
ออกไปอย่างไม่ปิดบัง ทั้งๆ ที่รู้ว่าไม่เกินพຽนนี้ เรื่องนี้จะต้องกระจายไป
ทั่ววงสังคมอย่างแน่นอน

“แต่เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับพี่คนเดียวครับ พูดไปก็คงไม่ดี”

“งั้นเกี่ยวกับใครอีกหรือคะ”

“ผู้หญิงที่พี่รักครับ...พี่กำลังคิดว่าจะอย่างไรให้เธอใจอ่อนยอมรักรัก
พี่”

“ว้าว ใครกันคะผู้หญิงที่พี่อัคร์รัก” ดวงตาจำเริญเบิกกว้างอย่างสนใจ
ก่อนจะกะพริบถี่ๆ ในหน้าที่ต่อมา แล้วร่างเต็มตั้งที่พึงชอบอยู่ที่ติดตัวขึ้นเหมือน
ติดสปริง “พี่อัคร์บอกว่าผู้หญิงที่พี่อัคร์รักหรือคะ”

“ครับ”

“ใครกัน”

น้ำเสียงคนถามพราลัน ขณะที่อัคร์ย้มละมဲ รู้ดีว่าเขากำลังทำผิดกฎ

ข้อสำคัญของเพลย์บอยด้วยการพูดถึงผู้หญิงอื่นต่อหน้าผู้หญิงอีกคนหนึ่ง แต่เหมือนควบคุมตัวเองไม่อยู่ตอนตอบคำถามนี้ออกไป

“เอาไว้พี่จะแนะนำให้น้องเบบู้รู้จักก็แล้วกันนะครับ”

ตอบแล้วก็ลุกขึ้น เมื่อเห็นร่างเล็กปราดเปรียวคุ่นตาปรากฏตรงประตูทางเข้าคลับโดยไม่ฟังเสียงทัดทานลละล่ำลักของเพื่อนร่วมโต๊ะแม่แต่น้อย

“พี่อ้อ...พี่อ้อจะไปไหนคะ”

เกือบจะไม่ได้เดินเข้าไปในนั้นอย่างที่ควรจะเป็น เพราะมีใครบางคนคว้าต้นแขนของเธอเอาไว้เสียก่อน พร้อมกับเสียงหัวเราะ ดังแทรกขึ้นอย่างเข้มนวด

“ในที่สุดก็เจอกันเสียทีนะอ้อ”

“พี่เข้มน!”

อุทานอย่างตกใจและนี่ก็อยากขยี้ตาตัวเองแรงๆ หลายนๆ ที เมื่อเห็นผู้ชายผิวคล้ำคมคายตัวสูงใหญ่ที่เข้ามาขึ้นประชิด

“ใช่ พี่เอง...ดีใจนะที่ได้เจออีกี่ครั้ง”

“อีกี่ครั้งแปลว่าอะไรคะ”

เธอเสกไก่ แก่ลั้งเอียงคอถาม พยายามถ่วงเวลาให้ถึงที่สุด หวังว่าการัดประจำคลับคงสังเกตเห็นความผิดปกตินี้ เพราะเธอไม่ใช่หนังร้องประเภทที่ชอบไปปรยเสน่ห์กับแขกที่มาฟังเพลง เธออาจทักทายพวกเขาบ้างก็จริง แต่ก็หนักคนได้ และหนักครั้งถ้วน

ยิ่งกว่านั้นทุกคนที่เกือบอ้อที่มักเป็นลูกค้าประจำ ไม่ใช้ชาจรที่ไม่เคยเห็นหน้าอย่างเข้มน หรือเข้มนวันดี!

ขณะเดียวกันคำถามของหญิงสาวทำให้อีกฝ่ายฉีกยิ้มรู้ทัน รอยยิ้มที่กระด้างจึงเย็นชานหน้าชนลูก

“ก็แปลว่าเราเพิ่งเจอกันไปหยกๆ เมื่อคืนวันแต่งงานของปัดณั๊วไง”

ดวงตาฝ่ายนั้นคมกริบตอนจ้องกลับมาไม่ลดละ

“เรายังสบตากันเลย ตอนที่อู่ได้รับช่อดอกไม้เจ้าสาวของปัทมน์”
แม้มือไม่จะยิ้นเฉียบ และแก้มร้อนผ่าวไปหมด แต่แก้มมีชื่อเสียงอย่าง
เรื่องอะไรจะยอมโดนจับได้ได้ง่ายๆ

“โอ๊ะ ทำไม้อู่จำไม่ได้ล่ะ...” หญิงสาวแสรว้งนัวหน้า ทำท่าครุ่นคิด ก่อน
ยิ้มประจบเอาใจอีกฝ่าย ในสมองครุ่นคิดหาทางหนีจนอลหม่านไปหมด
“สงสัยเพราะคินั้นคนเยอะมาก อู่ก็เลยมองไปเรื่อยเปื่อย แล้วตอนหลัง
อู่ก็เป็นลมด้วย เลยลืมเรื่องนี้ไปเลย”

“ลืมก็ไม่เป็นไร แต่ตอนนี้พี่มาอยู่ตรงหน้าอู่แล้ว เราจะได้คุยเรื่อง
ของเรากันเสียที”

เขมวันต์ไม่พูดเปล่า แต่ยังทำท่าจะลากตัวเธอให้เดินไปด้วยกัน แต่
แก้มมีตรียมพร้อมไว้ก่อนแล้ว จึงตอบอีกฝ่ายไปด้วยน้ำเสียงเด็ดขาดว่า

“เรื่องของเราจบแล้ว จบลงตั้งแต่วันที่อู่มากรุงเทพฯ แล้ว”

“เป็นไปไม่ได้”

“เป็นไปได้อย่างไร”

“อู่แน่ใจขนาดนั้นเชียวนะ”

“ใช่ค่ะ เพราะอู่มีแฟนแล้ว”

“แค่แฟน พี่ไม่แคร์”

แก้มมีตรียมพิริบตาเมื่อได้ยินเช่นนี้ เขมวันต์นี้เป็นเอาความจริงๆ แต่เธอ
ไม่ยอมแพ้เขาง่ายๆ ทровок หญิงสาวจึงสวนขึ้นไปทันทีว่า “ไม่ใช่แค่แฟนค่ะ
อู่เป็นเมียเขาแล้ว”

คนตรงหน้าหรีตตาลงอย่างไม่อยากเชื่อ ช้ำยังเปล่งเสียงหัวเราะเบาๆ
ออกมาจากในลำคอเสียอีก

“ลงทุนโกหกพี่คำโตขนาดนี้เชียวนะ งั้นบอกหน่อยได้ไหมว่าอู่บ้าที่ไหน
มันกล้ามาเป็นผัวอู่”

เพราะรู้จักกันมานาน เลยรู้ว่านี่ไม่ใช่คำถามลอยๆ เขมวันต์ต้องการ
คำตอบจริงจัง แก้มมีตรียมชักลั้งเลิกกับคำถามนี้ เพราะไม่เคยคิดอยากมีแฟน

มาก่อน แต่ก่อนที่เธอจะเอ่ยชื่อผู้ชายคนใดคนหนึ่งออกไป เสียงของอัคราก็ดังแทรกขึ้น

“ไ้บ้าที่คุณถามถึง คือผมเอง”

“คุณอัค!”

เกือบอือทานออกมา ขณะที่อัครายิ้มใส่ตา ไม่รู้ว่าเขามาอยู่แถวนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ และได้ยินอะไรมาหน่อยแค่นั้น แต่ชายหนุ่มเล่นละครฉากนี้ได้สมบทบาทจนน่าทึ่ง เพราะตอนนี้มือของฝ่ายนั้นโอบเอวของเธอไว้อย่างสนิทสนม หญิงสาวเลยรีบฉวยโอกาสนี้ด้วยการหันไปมองหน้าคู่หมั้นจริงจัง

“พี่เข้มก็ได้ยินแล้วนะคะ ว่าทำไม้อี้ถึงแต่งงานกับพี่เข้มไม่ได้แล้ว”

เขมวันต์หรีตาคล้ายไม่เห็นด้วย และยังไม่เชื่อในสิ่งที่เขาได้ยิน “แต่ลุงผู้ใหญ่กับไอ้รุ่นไม่เห็นบอกพี่เรื่องนี้เลย”

“อัยังไม่ได้บอกที่บ้าน มีแต่ป้ณณ์รู้เรื่องนี้ ถ้าพี่เข้มไม่เชื่อไปถามป้ณณ์ก็ได้”

ตอบไปแบบนี้เพราะรู้ว่าเขมวันต์เชื่อคำพูดของส้ณณ์มากกว่าเธอ ด้วยฝ่ายนั้นไม่มีนิสัยชอบพูดปด แต่คราวนี้มีอัคราเข้ามาพัวพันด้วย ซ้ำเกือบอี้ยังเข้าตาจน จึงมั่นใจว่าเพื่อนสนิทจะต้องยอมทำผิดศีลเพื่อเธอสักครั้ง ขณะเดียวกันก็รู้ว่าเขมวันต์เป็นพวกก๊าดไม่ปล่อยและฉลาดเป็นกรด ซีนรีรออยู่ เขาจะต้องจับได้แน่ๆ ว่าเธอกับอัครากำลังร่วมมือกันเล่นละครฉากใหญ่ หญิงสาวจึงตัดบทรวดเร็ว

“ในเมื่อเรากุยกัันจบแล้ว อี้ก็ต้องขอตัวก่อนนะคะ... ไปเค่คุณอัค อ้อยากกลับบ้านแล้ว”

อัครารอประโยคนี้อยู่แล้ว จึงตอบรับทันที ซ้ำยังทำตาเจ้าชู้ใส่เธอเสียอีก

“ดี วันนีผมทั้งเมื่อย ทั้งเหนื่อยเต็มที อยากให้อ้ออาบน้ำให้ใจจะขาดอยู่แล้ว”

แล้วเขาก็โอบเอวพาเธอเดินออกไปอย่างไม่ขัดเขินแม้แต่น้อย เหมือน

ทั้งสองทำแบบนี้มาเป็นร้อยเป็นพันครั้ง เกี่ยมอัสเสียอีกรู้สึกแปลกๆ จนขาแทบขวิด ไม่กล้าสบตาการ์ตของคลับที่มองมาด้วยความแปลกใจ แต่ไม่กล้าพูดอะไรออกมา จนเดินมาถึงลานจอดรถบริเวณด้านหน้าฝั๊บ และพบว่าเขมวันต์ไม่ได้ตามมาอย่างที่กลัว เลยโล่งใจขึ้นมาบ้าง จึงมีใจหันไปพูดกับคนข้างๆ

“ขอบคุณนะ ที่อุตส่าห์ช่วยฉัน”

“ไม่เป็นไร คุณเองก็เคยช่วยผมหลายครั้ง”

เขาตอบเรียบๆ แต่ดวงตาทอประกายวามอย่างประหลาดทั้งยังไม่ปล่อยมือจากเอวของเธอ หญิงสาวจึงอดไม่ได้ที่จะดีดหลังมือฝายนั่นเบาๆ เป็นเชิงเตือนแต่น้ำเสียงจริงจัง

“แต่ฉันจะขอบคุณคุณมากกว่านี้ ถ้าคุณจะเอามือออกไปเสียที”

“เพื่อให้นายพี่เข้มของคุณคนนั้นจับได้หรือว่าเราโกหก”

ชายหนุ่มหันมาเลิกคิ้วใส่ ทำให้หญิงสาวต้องยอมจำนนกับคำถามนี้ ปล่อยให้อัครากอดเอวจนเดินไปขึ้นรถ และถอนหายใจโล่งอกเมื่อเขาเอามือรื้อนผ้าข้างนั้นออกไปจากเนื้อตัวของเธอ แล้วตอนนั้นเองที่เกี่ยมอัสสังเกตเห็นหญิงสาวในชุดกางเกงสีดำแนบกระชับตัวกับเสื้อสายเดี่ยวที่ตัดเย็บจากผ้าเนื้อดีและพิมพ์ลวดลายจุดฉาดสวยงามทว่าไม่ตาขีดินเดินฉับๆ ตรงเข้ามาหา

สีหน้าสาวสวยคนนั้นบงบอกให้รู้ว่าทั้งโกรธ น้อยใจ และไม่พอใจ ชายหนุ่มข้างกายเธอเป็นอย่างมาก เกี่ยมอัสจึงหันไปถามอัคราพร้อมเลิกคิ้วใส่อีกฝ่ายด้วยที่หาู้ทัน

“ฉันว่าคุณไม่ได้ช่วยฉันอย่างเดียวแล้วละ ฉันก็ช่วยคุณเหมือนกัน ไซ้ใหม่คราวนี้”

เขาชะงักไปนิด ก่อนเหลือบมองตามสายตาของเธอ แล้วคลี่ยิ้มส่งกลับมาให้

“รู้ไหม ผมเกลียดคุณซะมัดที่รู้ทันกันแบบนี้”

“คราวนี้คุณไปทำอะไรเอาไว้อีกล่ะ ทำเธอท้องแล้วไม่ยอมรับหรือไง”
 “บ้าแล้ว” เขาอุทาน เสียงเหมือนหัวเสียงน้อยๆ ก่อนจะนินทาเมื่อ
 ได้ยินเสียงเคาะกระจกด้านคนขับดังรัวขึ้นอย่างไม่เกรงใจ
 เป็นฝีมือไฮโซสาวคนนั่นเอง

ตอนแรกเธอนึกว่าเขาจะลดกระจกคุยกับฝ่ายนั้น แต่อัครากลับทำ
 สิ่งเหนือความคาดหมายด้วยการยกนิ้วโป้งขึ้นแตะริมฝีปากตัวเอง แล้วทำ
 เสียงจ๊ับเบาๆ ก่อนตวัดนิ้วชี้ในอากาศเป็นทำนองส่งจ๊อบ พร้อมกับส่งเธอ
 เสียงเข้มว่า

“คาดเบลต์ซะ ก่อนที่คุณจะหัวทิ่มไปชนคอนโซลหน้ารถ”

พอเห็นหญิงสาวปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างรวดเร็ว ชายหนุ่มก็ไม่รีรอ
 ที่จะเหยียบคันเร่งแรงเพื่อออกรถอย่างรวดเร็ว เกี้ยวเมื่เลยอดใจไว้ไม่ไหว

“คุณไปก่อเรื่องอะไรมากันแน่ฮີ”

“เปล่า”

“มันต้องมีสิ ไม่งั้นคุณจะหนีเธอหัวซุกหัวซุนยังกับหนีผีแม่ม่าย
 แบบนี้หรือ” กล่าวแย้งพร้อมกับนิกบางอย่างขึ้นมาได้ เลยตีดนิ้วดังเปาะ
 “จริงสิ ฉันทิ้งออกแล้ว ผู้หญิงคนนั้นอยู่ในฮาเร็มที่คุณแม่คุณขนมาเสนอ
 เมื่อคืนงานแต่งงานปีฉลูนี้”

“คุณเห็นด้วยหรือ”

“ใครๆ ก็เห็นทั้งนั้นแหละว่าคุณแม่ของคุณจัดสาวๆ ไว้คอยทำให้คุณ
 เสี่ยงพวงมาลัยตั้งไม่รู้กี่คนต่อกี่คน” เธอตอบเสียงเอือมระอา เพราะนี่ไม่ใช่
 ครั้งแรกที่เกี้ยวเมื่เห็นอัคราโดนมารดาจัดหาสาวๆ ใส่พานมาประเคนถึงที่

ก็ใครจะให้เขาเป็นหนึ่งในผู้บริหารหนุ่มโสดของห้างใหญ่ที่สุดของเมือง
 ไทยล่ะ

มิหนำซ้ำตระกูลของชายหนุ่มยังไม่ถ้ายโอนบงเทียบผ่านทางลำดับ
 อาวุโสของสายเลือดเสียอีก แต่เลือกดูจากการที่ลูกหลานคนไหนทำประโยชน์
 ให้กลุ่มบริษัททั้งหมดได้สูงสุด ดังนั้นถ้าหาเจ้าสาวที่ช่วยเพิ่มพูนเงินทองหรือ

ที่ดินให้พวกเขาไม่ได้ ก็ต้องเป็นผู้บริหารระดับเทพเซียนอย่างที่พี่ชายของเขา เป็นอยู่เท่านั้น

แต่อัคราตุจะไม่เข้าข่ายทั้งสองอย่าง

เธอไม่เห็นฝ่ายนั้นจะเคยพอใจหญิงสาวคนไหนที่มารดาคัดสรรมาให้ พอๆ กับไม่คิดว่าเขาเป็นนักธุรกิจที่เก่งกาจขั้นเทพการค้ำมาจุติ โดยเฉพาะ เรื่องหลังนี้ก็เยี่ยมอึ้งใจมากทีเดียว ด้วยไม่เคยเห็นฝ่ายนั้นทำงานจริงๆ จังๆ ลักครั้ง จะเห็นเขาเอาจริงก็แค่ตอนตะลอนจีบสาว

และสาวๆ พวกนั้นก็ยอมกินเบ็ดขุบของคำของเขาเสียทุกอย่างไป ทั้งๆ ที่อัครามีดีแค่รูปร่างสูงใหญ่ดูสะดุดตา กับใบหน้าคมคายเหมือนแขกขาว ชวนมอง ซ้ำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่คัดสรรมาอย่างดี ทำให้ชายหนุ่มเปล่ง รัศมีคณมีเงินออกมาจนเจิดจ้า ทำให้ใครๆ ไม่อาจมองข้ามได้ แต่ความที่ เกี่ยมอึ้งเคยเจอคนหน้าตาดีมามาก โดยเฉพาะเหล่าดารานักร้องที่เวะเวียน มาয়งค์ลับที่เธอร้องเพลงอยู่เป็นประจำ เลยลงความเห็นว่าเพลย์บอยหนุ่ม นั้นหน้าตาดีแบบ ‘ดาดๆ’ เท่านั้น

ถ้าจะต้องให้จากความประพัตติของอีกฝ่ายแล้ว เกี่ยมอึ้งก็ตัดสินใจให้ อัคราสอบตกอย่างไม่ลังเลเลย เพราะเขาเป็น ‘จอมหีนอันลิมิต’ ตัวพ่อ

คิดได้ถึงตรงนี้ เสียงคนสบอตกก็ดังแหวกความเงียบขึ้นว่า

“เอาใจดี พี่เข้มของคุณตามพวกเรามา”

อัคราขยับไปทางด้านหลัง ก่อนชำเลืองมองมาที่เธอแวบหนึ่ง ทำให้ เกี่ยมอึ้งหันขวับไปมองด้วยความหงุดหงิด

คิดอยู่เหมือนกันว่าจะต้องเจอเขมวันต์ในสักวันหนึ่ง เขาไม่ใช่คนที่จะ ปล่อยให้ผู้หญิงคนไหนรักหน้าเอาได้ง่ายๆ แต่หลังจากเกิดเรื่องและเธอหนี ออกจากบ้านมาได้นานหลายเดือนแล้ว ก็ยังไม่เห็นวี่แววว่าฝ่ายนั้นจะตามหา เกี่ยมอึ้งจึงค่อยหายพะวง

ใครจะไปคิดว่าลูกกำนันจะส่งลูกชายที่มีงานเต็มมือที่สุดมาเป็น ตัวแทนในงานแต่งงานคราวนี้

หญิงสาวคิดพร้อมหัวไหล่เล็กๆ เพราะจำได้ดีถึงความรู้สึกตอนสบตากับเขมวันต์ โชคดีที่เธอตัดสินใจแกล้งเป็นลมไปเสีย เลยเลื่อนการเผชิญหน้ากับอดีตคู่หมั้นออกไปได้ระยะหนึ่ง แต่ฝ่ายนั้นก็กลับตามหาเธอเจอได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังไม่ยอมประวิงเวลาแม้แต่น้อย

ดูเหมือนเธอจะยังพอมีบุญอยู่บ้างเพราะอัคราเสนอตัวเข้ามาช่วยทันช่วงที่ไม่อย่างนั้นเธอก็ไม่รู้ว่าจะหนีเขมวันต์ได้อย่างไร ด้วยดูเหมือนคนเป็นคู่หมั้นจะไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ได้ง่ายๆ หญิงสาวจึงบ่นพึมพำอย่างหัวเสีย

“เขาจะตามมาทำบ้าอะไรนะ”

“เขาก็คงอยากรู้ว่าเราเป็นผิวเมียกันจริงหรือเปล่า”

เธอไม่ใช่ผู้หญิงชื้อขาย ซ้ำยังพูดจาแบบผู้ชายได้คล่องปาก แต่ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมคราวนี้คำตอบของอีกฝ่ายถึงทำให้ผิวแก้มทั้งสองข้างร้อนผ่าวขึ้นมาได้ ซ้ำยังพูดอะไรไม่ออกไปอีตี่ใจหนึ่ง กว่าจะรู้ตัวรถของชายหนุ่มก็หักเลี้ยวกะทันหัน ลัดเลาะไปตามตรอกซอกซอยเล็กๆ อยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะเลี้ยวเข้าประตูไม้สลักกับสเตนเลสบานใหญ่สวยงามบนละแวกถนนสุขุมวิท

“คุณพามาที่ไหนเนี่ย” เกี่ยมอีนีวหน้า มองคนขับไม่พอใจ

“เพนต์เฮาส์ของผม”

๓

ผู้ชายเฮงซวย...เอ็ม ผู้ชายรวยๆ กับคู่หมั้นของเกี่ยมอี

อัครายิ้มบางๆ ให้หญิงสาวหลังจากจอดรถเข้าไปในช่องจอดเรียบร้อย
เลยหันเห็นมือสองข้างของฝ่ายนั้นกำหมัดแน่นตอแน่นคันเสียดงาม

“พาดันมาทำไม”

“ก็คุณเป็นเมียผม ไม่กลับมาที่เพนต์เฮาส์ของผมแล้วจะไปอยู่ที่ไหน
ไม่ทราบ” เขาเลิกคิ้ว รู้สึกแปลกๆ กับคำว่า ‘เมีย’ อยู่เหมือนกัน เพราะแม้
จะเคยมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับผู้หญิงมาจนนับไม่ถ้วน แต่ก็ไม่เคยมีผู้หญิง
คนไหนที่ทำให้เขาเรียกด้วยคำคำนี้สักที ขณะที่เกี่ยมอีทำท่าเหมือนพูดไม่ออก
ไปอึดใจใหญ่ๆ คงจะจนด้วยเหตุผลไปเหมือนกัน เลยยอมเสียบไปเช่นนี้

ชายหนุ่มเลยถือโอกาสนี้พยักหน้าเป็นเชิงชวนเกมบังคับอีกฝ่าย
“ไหนๆ คุณก็มาแล้ว ขึ้นไปนั่งเล่นบนห้องผมสักพักก่อน เดี่ยวผมจะพาคุณ
กลับไปส่งที่ห้อง”

หญิงสาวแหม้มปากเกือบเป็นเส้นตรงเมื่อได้ยินเช่นนั้น ชายหนุ่มเลย
เสริมต่อ

“แต่ถ้าคุณไม่กล้า จะนั่งรอที่ลิโอบบี้ข้างล่างนี่ก่อนก็ได้ ผมจะนั่งเป็น

เพื่อน”

“ทำไมฉันต้องไม่กล้าด้วย”

เธอทอดอกมองมาอย่างไม่พอใจ ทำให้้อคราต้องซ่อนรอยยิ้มไว้แทบไม่ทันตอนนั้นหน้าขริมตอบกลับไป

“นั่นสิ ผมก็ไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมคุณจะต้องกลัวผมเลยจริงไหม”

“พอแล้ว ไม่ต้องมาแก้งงพุดยั่วฉันเลย จะให้ฉันไปรอที่ไหนก็น่าไปสิ”

หญิงสาวตัดบทตามนิสัยตรงไปตรงมาและโผงผางเหมือนผู้ชาย ทำให้้อคราอดไม่ได้ที่จะสายหน้า แต่ก็ทำตามที่อีกฝ่ายบอกโดยดี

“รู้ไหม ถ้าคุณแก้งงทำเป็นไม่รู้เรื่องสักนิด ไร่เดียวสาส์กหน่อย จะน่ารักกว่านี้ขึ้นเพียบเลยนะ”

“ฉันไม่เห็นต้องทำตัวน่ารักกับคุณเลย”

เกือบอับอกเสียงไม่แยแสแล้วก้าวเดินตามมา เห็นเธอชะงักกนิดหนึ่ง ตอนเดินไปถึงลิฟต์ เมื่อเห็น รปภ. ที่ทำหน้าที่เฝ้าเพนต์เฮลล์และคอยกดลิฟต์ให้โค้งคำนบอย่างเรียบร้อย ในดวงตากลมโตคู่นั้นก็มีแวล้งเล ไม่แน่ใจจนเกือบถึงไม่สบายใจฉายชัดขึ้น เขาเลยกระซิบบว่า

“ไม่ต้องกลัว คุณเป็นผู้หญิงคนแรกที่ผมพามาที่นี่”

“ขอบคุณที่บอก แต่รู้ไหมว่าฉันไม่ภูมิใจสักนิด” หญิงสาวเบะปากแต่้อคราไม่ถือสา

พอถึงเพนต์เฮลล์ที่อาศัยอยู่ และเห็นเกือบี่คู่อ่อนคลายมากขึ้น จึงค่อยตะล่อมถามอีกฝ่ายด้วยคำถามที่ยังค้างคั้งในใจ

“ผู้ชายคนเมื่อก็ึเป็นใคร”

“เขาชื่อแซม เป็นคู่อห้ฉันของฉััน”

เธอตอบเสียงไม่ยี่หระเหมือนพุดถึงหมาแมวสักตัวมากกว่าชายหนุ่มสักคน ทำให้้อคราลอบถอนใจด้วยความโล่งอก

“คนที่คุณไม่ยอมแต่งงานด้วย”

“อือ”

“ทำไม”

“ก็ฉันไม่ได้รักเขา จำไม่ได้หรือว่าฉันเคยบอกคุณแล้วว่าฉันไม่คิดจะแต่งงาน”

“แล้วทำไมคุณถึงไม่คิดจะแต่งงาน” งามซำ แม่สปีณณ์จะเคยบอกมาแล้ว แต่ก็ยังอยากรู้อีกครั้งจากปากของคนตรงหน้าอยู่ดี

“ฉันเกลียดผู้ชายเจ้าชู้”

เธออย่าเสียดใจ ทั้งยังจ้องหน้าเขาอย่างกล่าวหา แต่อัคราไม่ยอมมหลบสายตาประหารของหญิงสาว

“ไม่ใช่ผู้ชายทุกคนจะเจ้าชู้”

“ถูก! แต่ฉันไม่เชื่อหรือว่าฉันจะทำบุญมาดีขนาดนั้น เลยคิดว่าไม่เสี่ยงจะดีกว่า” เธอพูดเสียงจริงจัง ก่อนจะเสริมต่อ “อีกอย่าง ฉันไม่เหมาะกับการมีครอบครัวหรอก ฉันไม่เคยนี่ก็อยากมีลูกมีผัวสักที อยู่เป็นโสดแบบนี้สบายกว่ากันเยอะเลย”

“ผมคิดว่าความสุขของผู้หญิงคือแต่งงานแล้วมีลูกกับคนที่รัก”

“โอ๊ย...ตายแล้ว คุณอัคร นี่คุณหัวโบราณหรือเป็นพวกชอบลิดรอนสิทธิสตรีกันแน่ฮึ รู้ไหมว่าไอ้ความสุขที่คุณพูดถึงนะ มันเป็นความสุขของคนเมื่อห้าสิบปีก่อนโน้น ผู้หญิงสมัยนี้รักอิสรภาพกันทั้งนั้น และอยากเป็นโสดไม่แพ้ผู้ชายหรอกนะ” คนพูดทำลุ่มเสียงสั่งสอน

“ก็ไม่ใช่ทุกคนหรอก” เขาไม่เห็นด้วย เพราะเจอสาว ๆ วังโล่ต่อนให้เข้าคอกแต่งงานมานักต่อนัก

“พวกสาว ๆ ที่คุณเจออาจจะไม่ เพราะแม่พวกนั้นน่าจะอยากสบายทุกคน ไม่อย่างนั้นคงไม่มาเกี่ยวข้องกับผู้ชายเฮงชวย เอ๊ย! ผู้ชายรวย ๆ อย่างคุณให้เสียเวลาหรอก”

เกือบี่เป็นคนตรงไปตรงมาไร้อจริตจะก้าน ไม่เคยประหยัดคำพูดแรง ๆ เอาเสียเลย บ่อยครั้งที่คำพูดของเธอทำให้คนฟังรู้สึกเหมือนถูกตีแสกหน้า แต่คราวนี้อัครากลับขำแทน ทว่าก็ไม่ยอมให้อักรฝ่ายใดใจ เลยแสร้ง

ป็นหน้าขริมตุกลับไป

“พูดไม่เพราะอีกแล้ว”

“ฉันพูดความจริง” เธอยกไหล่

“แต่เราอย่าเพิ่งมาโต้ว่าที่เรื่องทำไมผู้หญิงสมัยนี้ถึงไม่ยอมแต่งงานกันเลย เพราะผมอยากรู้แค่ทำไมคุณถึงไม่ยอมแต่งงานมีครอบครัวเท่านั้น”

หญิงสาวเงยไปอึดใจใหญ่ แล้วจึงเอ่ยปากออกมาอย่างคนตรึกตรองดีแล้ว

“คงเพราะฉันมีครอบครัวที่ใหญ่มากอย่างที่คุณนึกไม่ถึงเลยละ เลยไม่คิดอยากจะมีครอบครัวของตัวเองอีกแล้ว ถ้าอยากได้รับความอบอุ่น ฉันแค่กลับบ้าน แค่นั้นก็มีคนมารุกรมรุกรมห้วงไม่ไหวดไม่ไหวแล้ว” น้ำเสียงเธอบ่งบอกถึงความรำคาญแต่ปลอบปล้มอย่างเห็นได้ชัด “อีกอย่าง มีลูกก็เหมือนมีห่วง มีผัวก็เหมือนมีโซ่ จะทำอะไร จะไปไหนก็ไม่ได้”

“คุณอยากทำอะไร อยากไปไหน”

“ฉันอยากร้องเพลงไปเรื่อยๆ แบบนี้ละ ร้องเพลงแล้วก็เก็บเงินให้ได้สักก้อน แล้วก็ออกเดินทางท่องเที่ยว เงินหมดที่ไหนก็หยุดร้องเพลงหาเงินต่อที่นั่น ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะหมดเส้นทางใหม่ๆ ให้สำรวจ หรือไม่มีคนฟังเพลงที่ฉันร้อง แล้วค่อยกลับบ้าน”

คนตอบตอบเสียงเคลิ้มฝัน ทำให้เขาคุ่นคิดตาม แต่แล้วหญิงสาวก็กะพริบตาเรียกสติตนเองกลับมาได้ในเวลาไม่นานหลังจากนั้น เธอเลยตัดบทหน้าตาเฉย

“ว่าแต่คุณจะสัมผัสการณ์ฉันอีกนานไหมเนี่ย”

“ผมอุตส่าห์ยอมตกกระไดพลอยโจนกับคุณ ผมก็ควรมีสิทธิ์รู้ไม่ใช่หรือ” เขาแก้งบ่น

“คุณก็รู้หมดแล้วนี่ ที่นี้ตาฉันสัมผัสการณ์คุณแล้ว”

ใจอัศวินเด่นแรงขึ้นอย่างไร้สาเหตุ “คุณอยาการู้เรื่องอะไรล่ะ”

“ที่นี้มีอะไรकिनบ้าง”

คำถามของหญิงสาวทำให้ชายหนุ่มรู้สึกเหมือนโดนหมัดชุกเข้าที่ปลายคางอย่างไม่มีที่ท่าที่ไป ส่วนคนที่ชุกก็ทอดตามองไปยังตู้เย็นสองประตูขนาดใหญ่ซึ่งตั้งอยู่ในห้องเตรียมอาหารของเขาด้วยแวตาสนอกสนใจ

อัคราส่ายหน้าด้วยความอ่อนใจ และหลุดเสียงหัวเราะเบาๆ ออกมาในที่สุด

เกือบี่เป็นผู้หญิงคนแรกและคนเดียวนอกจากคนในครอบครัวที่อยู่ด้วยกันแล้วไม่เคยหวั่นไหวหรือเก้อกระดากเงินอายุ ทั้งยังไม่เคยสนใจรูปร่างหน้าตาหรือทรัพย์สินเงินทองของเขาผิดกับคนอื่น ๆ

อย่างเดียวกับฝ่ายนั้นสนใจคือเรื่อง ‘กิน’ เท่านั้น

“เบียร์ ไวน์ แซมเปญ กอญัก บรันดี วิสกี้ จะเอาอะไร ผมมีทั้งนั้น”

เขาแก้งตอบ

คนฟังย่นจมูก และมองเขาขำดีใจ “นี่ล้อฉันเล่นหรือเปล่าเนี่ย”

“ผมพูดจริง ไม่เชื่อก็ดูสิ” เขาเดินไปเปิดประตูตู้เย็นทั้งสองบานออกให้อีกฝ่ายดู เธอเลยส่ายหน้าดิก

“โวะ! ฉันว่าคุณต้องไปสอขวดอีคิวกับไอคิวใหม่แล้วละ มีใครที่เหนเอาตู้เย็นที่ใหญ่ยังกับตู้เสื้อผ้าแค่แค่หลักกับน้ำเปล่ากันบ้างฮี้ เซ็งวะ บอกเลย”

“ผมก็เซ็งวะ บอกเลยเหมือนกัน ผู้หญิงอะไรพูดจาไม่เพราะเอาเสียเลย” หมั่นไส้จนอดไม่ได้ต้องแหงอีกฝ่ายกลับ

“พูดเพราะแล้วจะได้อะไรไม่ทราบ”

หญิงสาวยกคิ้วทำท่าย อัคราเลยพยักหน้าไปทางโต๊ะรับแขก ซึ่งมีเมนูกระดาษแข็งอันใหญ่หุ้มพลาสติกและพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์คมชัดสวยงามวางไว้หลายแผ่น

“ได้กินอาหารเหลาไป”

“จริงอ่ะ”

“จริงสิ” เขาตอบและมองอีกฝ่ายอย่างดูแคลน “แต่คุณคงทำไม่ได้

หอรอกจริงไหม”

เกี่ยมอู้จ้องเขากลัอย่างหงุดหงิด และดวงตากกลมโตคู่นั้นก็แทบพลัดหลุดออกมานอกเบ้าด้วยความโมโห เธอเงยไปครู่หนึ่ง ก่อนจะเคঁลเสียงออกมาว่า

“ไม่ต้องมาแกล้งยั่วฉันเลย กินข้าวกล่องเซเว่นก็อึดเหมือนกันล่ะวะ”

“ถ้าหมายถึงเซเว่นที่หัวมุมถนนล่ะก็ คุณอาจจะต้องเดินผ่านรถคู่ม้าของคุณไปก่อนนะ เพราะถ้าเขาขับตามเราทัน ก็คงจอดอยู่แถวนั้นล่ะ”

ชายหนุ่มคาดการณ์ ทำให้คนที่ทำท่าจะกระต๊อบเท้าปั้งๆ ออกไปจากห้องซังกักก็ก หันมามองด้วยสายตากินเลือดกินเนื้อ แต่อัคราไม่สะตั้งสะเทือน ซ้ำยังพูดต่อ

“แต่...เขาจะยอมให้คุณเดินผ่านไปง่ายๆ หรือ เว้นแต่ว่าคุณอยากกลับไปแต่งงานกับเขาก็อีกเรื่องหนึ่ง...อ้อ! นี่ผมว่าจะโทร. สั่งบะหมี่บ่อน่องห่านมากินอยู่พอดี แต่นึกไม่ออกว่าควรกินคู่กับอะไร คุณช่วยผมคิดก่อนไปได้ไหมว่าจะเอาลูกชิ้นกึ่งผัดผักโสภณ หรือผัดผักสี่สหายดี อ้อ...มีแพะตุนยาจีนสักโถไว้ชดน้ำให้คล่องคอก็ไม่เลว คุณว่าไหม”

คำถามนั้นทำให้อีกฝ่ายมองเขาด้วยสายตาเดือดดาล ก่อนกระแทกเสียงออกมาเร็วๆ จนอัคราต้องแอบอมยิ้ม

“อ้ออยากกินผัดผักสี่สหายใส่ก้างปวยค๊ะ ส่วนแพะตุนยาจีนนี่ขอเพิ่มอีกโถได้ไหมคะ คุณอัครา!”

เงินอาจซื้อใจเกี่ยมอู้ไม่ได้ แต่...อาหารอร่อยๆ ซื้อพื้นที่ว่างในท้องน้อยๆ เธอได้แน่นอน

รอไม่นานอาหารที่สั่งไว้จากภัตตาคารจีนในเครือธุรกิจอาหารที่ครอบครัวเขาเป็นเจ้าของก็มาส่ง สีหน้าเพื่อนร่วมโต๊ะดูจะถูกอกถูกใจไม่น้อยกับบะหมี่เส้นเล็กเหมือนฝอยทองแต่เหนียวนุ่มหอมกรุ่น น้ำซุปร่วมกับกับน่องห่านพะโล้ที่ตุนมาจนเปื่อยยุ่ยได้ที่แทบละลายในปาก และผัดผักหวาน

กรอบหมอกลิ่นทะเลจากกังปวยหรือหอยเชลล์แห่งที่ฉีกมาเป็นผอย ตัดกัน
ได้ดีกับน้ำซุ๊ปพะตุนแบบเสฉวนรสเผ็ดร้อน

การได้เห็นอีกฝ่ายก้มหน้าก้มตาตีบะหมี่เข้าปากแล้วเคี้ยวตุ้ยๆ อย่าง
มีความสุข ทำให้อัคราพลอยรู้สึกหิวและนึกอยากอาหารไปด้วยในคืนนี้ แต่
ถึงอย่างนั้นชายหนุ่มก็กินไม่หมด เขาเลือกที่จะจิบเบียร์เย็นๆ ระหว่างรอ
เกี้ยวอืดก้นน้ำแกงซอสุดท้ายเข้าปาก จนแน่ใจว่าเธออิมหนาสำราญเรียบร้อยแล้ว
ชายหนุ่มจึงตัดสินใจเอ่ยปากออกไปอย่างจริงจัง

“แล้วคุณคิดจะทำยังไงกับเรื่องนี้ จะเอาแต่วิ่งหนีตลอดไปแบบนี้
นะหรือ”

เธอชะงักนั่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะเข้าใจว่าเขาหมายถึงอะไร

“ไม่รู้สิ แต่เขาก็มีงานมีการทำ คงมาตามจงล้าจงผลาญฉันได้
ไม่นานหรอก”

“แต่ถ้าคุณไม่ทำอะไรสักอย่าง เขาก็คงไม่หยุดง่ายๆ พอว่างเขาก็คงจะ
มาหาทางลากคอคุณกลับไปแต่งงานด้วยอีก”

อัคราแย้ง ทำให้อีกฝ่ายพยักหน้าอย่างเห็นด้วย

“ก็จริงของคุณ แต่เอาไว้เขาทำอย่างนั้นเมื่อไหร่แล้วค่อยว่ากันอีกที
ก็แล้วกัน ฉันยังไม่อยากคิดถึงอนาคต ปวดหัว”

เธอตัดบทง่าย ๆ ก่อนจะผุดลุกขึ้นรวบรวมจานสามไปวางไว้ที่อ่างล้าง
จานทำท่าจะล้างให้ อัคราจึงต้องรีบปรามว่า

“ไม่ต้องล้างหรอก ผมมีแม่บ้าน กองไว้แบบนี้ละ เดี่ยวพุงนี้เขาก็
เข้ามาทำห้องให้ผมเอง”

อีกฝ่ายเลยพยักหน้ารับง่าย ๆ และหันมาบอกเขาว่า

“งั้นฉันไปละนะ คุณไม่ต้องไปส่งฉันหรอก ฉันว่าปานนี้พี่เข้มคงไป
แล้วละ”

“ยังหรอก” เขาตอบเรียบๆ พอเห็นอีกฝ่ายชะงักก็กึก จึงขยายความว่า
“เมื่อกี้ ปรภ. ที่เอาอาหารขึ้นมาส่ง บอกว่าด้านนอกมีรถไฟร์วิลลิต้าจอดอยู่

คันหนึ่ง เห็นจอดตั้งนานแล้ว ไม่ไปไหนสักที เลยถามว่าผมรู้จักกับเจ้าของรถคันนั้นไหม ผมบอกไปแล้วว่าไม่รู้จัก เขาเลยบอกว่าถ้าภายในชั่วโมงนี้รถคันนั้นยังไม่ไปไหนจะเรียกสายตรวจ”

เกี่ยมอี่ฟังแล้วก็ถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนกลับมาทึ่งตัวลงนั่งตรงโซฟาตัวยาวในห้องรับแขกด้วยความหงุดหงิด เพราะรถที่เขาพูดออกไปนั้นตรงกับลักษณะรถของคู่มั่นเธอพอดี

“นี่ฉันต้องติดแหง็กอยู่ที่นี้อีกตั้งชั่วโมงเชียวหรือ”

“ทำไม อยู่กับผมมันไม่ดีตรงไหน”

“ก็ไม่เห็นจะมีอะไรดีตรงไหน”

คำตอบนั้นทำให้อัคราทั้งจุกทั้งขำ ผู้หญิงทั้งโลกเห็นจะมีแค่เกี่ยมอี่คนเดียวที่ละที่ไม่เคยดีใจยามได้อยู่ตามลำพังกับเขา

“อย่างน้อยก็น่าจะดีกว่าคู่มั่นคุณนี่แล้วกัน เพราะไม่งั้นคุณคงไม่หนีตามผมมาแบบนี้หรอก”

“เฮอะ! พูดยังดี ๆ นะ ฉันแค่ใช้คุณเป็นไม้กั้นหมาเท่านั้นเอง ไม่ใช่หนีตามอะ อีกอย่างฉันไม่ได้หนีเขาเพราะเขาเลวด้วย คนอย่างเขาจะดีกว่าคุณสักร้อยเท่าได้มั้ง”

เธอทำเสียงดูแคลนเขา จนอัคราชักน้อยใจ

“เขาดีขนาดนั้นทำไมคุณไม่แต่งงานกับเขาไปเสียเลยล่ะ”

“ก็บอกแล้วไงว่าฉันไม่อยากแต่ง ต่อให้เขาดี น่ารัก ประเสริฐ เลือดค่าน่าจับแค่นั้น ฉันก็ไม่อยากแต่ง”

“เขาน่าจับด้วยหรือ” อัคราเลิกคิ้ว ขวางหูกับคำพูดนี้ ก็เธอหาว่าเขารู้จักได้เหมือนหมาเลียปาก แต่กลับบอกว่าไอ้เบ๊ือกที่ขั้บรถตามมานั้นน่าจับ! แต่เกี่ยมอี่กลับโบกมืออย่างไม่ใส่ใจ

“ฉันก็แค่พูดยให้มันคล้องจองกันไปเฉยๆ นะ”

คนฟังค่อยโล่งใจ และมีแง่ใจถามต่อ ด้วยคำถามที่ไม่รู้ว่าหลุดปากไปได้อย่างไร “ในเมื่อคุณบอกว่าเขาดี แต่ไม่อยากแต่งงานด้วย งั้นคิดจะ

แต่งงานกับคนเลวอย่างผมใหม่”

พูดจบก็แทบกั๊กลิ้นตัวเอง ขณะที่ก็เอื้อมมือมองตาค้างราวกับเห็นเขา
งอกออกจากศีรษะชายหนุ่ม เพราะเธอถึงกับตั้งกระป๋องเบียร์ที่อัคราถืออยู่
ออกไปอ่านฉลากด้านข้างทันที

“เบียร์นี่ก็ดีกรีเนี่ย ถึงทำให้คุณเมาได้ขนาดนี้”

“ผมไม่ได้เมา”

“หรือเครียดเรื่องงานจนเพี้ยน”

“ผมไม่ได้เพี้ยน” เขาเริ่มจุ่นนิตๆ

“งั้นก็โดนของ”

“ไม่ใช่!” อัครากระแทกเสียง

“หรือตัวร้อน”

แล้วเธอก็ยกมือเปาะบนหน้าผากเขา ก่อนจะเอียงคอมองด้วยสายตา
กังขา ทำให้ชายหนุ่มทนตีหน้าบึ้งต่อไปไม่ไหว ต้องหลุดเสียงหัวเราะออกมา
ในที่สุด และคว้ามือเรียวกที่สากระคายชนิดๆ ของหญิงสาวมากุมไว้แน่น พร้อม
จ้องเข้าไปในดวงตากลมโตนึงนาน

“ฟังดีๆ นะอ๊อ ผมไม่ได้เมา ไม่ได้เพี้ยน ไม่ได้โดนของหรือตัวร้อนอย่าง
ที่คุณสงสัย ผมก็แค่ขอคุณแต่งงาน”

“ขอทำไม คุณไม่ได้รับฉันสักหน่อย”

คราวนี้อัคราพูดไม่ออก ต้องเรียบเรียงอยู่นานถึงจะเค้นเสียงออกมา
ได้ ทว่าฟังแล้วตะกุกตะกักเต็มที ใครกันที่เคยบอกว่าเขามีสาลิลิ้นทองไว้
กล่อมสาวๆ คงต้องแก้ความเข้าใจเสียใหม่แล้ว

“ก็คุณจะได้ไม่ต้องแต่งงานกับนายเข้มอะไรนั่นไง ส่วนผมก็จะได้
ไม่ต้องวิ่งหนีสาวๆ ที่คุณแม่หามาให้จนหัวซุกหัวซุนแบบนี้”

“แต่ฉันว่าเราสองคนไม่ต้องลงทุนทำถึงขนาดนี้ก็คุ้ม”

“งั้นคุณคิดว่าคุณจะหนีนายเข้มพ้นหรือ” เขาวางไฟไปสำคัญ “อีก
อย่าง...เราสองคนก็แค่แต่งงานกันหลอกๆ เท่านั้น พอให้แม่ผมตายใจ และ

นายเข้มคู้ห่มั้นคุณเลกิมาอเวว่นวาย เราก็ค่อยบอกใครๆ ว่าเราเลิกกัน”

ชายหนุ่มเสนอ ขณะที่ดวงหน้ารูปหัวใจของคนฟังยับยู่อย่างคืดหนัก
 อัคราเลยเดินไปเปิดเบียร์กระป๋องใหม่ ยื่นให้เกี่ยมอ้ออย่างเอาใจ “คุณ
 ค่อยๆ คิดแล้วตอบผมทีหลังก็ได้ แต่ตอนนี้จิบเบียร์เย็นๆ นี้ไปก่อน เพื่อ
 หัวสมองจะได้ปลอดโปร่งขึ้น หรืออย่างน้อยก็จะได้ฆ่าเวลาระหว่างรอคู้ห่มั้น
 คุณโดนตำรวจชีวไปนอนโรงพัก”

เธอรับเบียร์ไปอย่างลังเล แต่เมื่อเห็นเขาไม่เข้าซื้อและเลือกที่จะเปิดทีวี
 ดูหนังแอกชันจากฮอลลีวูดที่เอากลับมาฉายใหม่แทนชวนคุยเรื่องนี้ต่อ หญิง
 สาวก็จิบเบียร์ทีละน้อยๆ ด้วยอิริยาบถที่ผ่อนคลายกว่าเดิม ดังนั้นพอครบ
 ชั่วโมง เกี่ยมอ้อกับอัคราก็ดื่มเบียร์หมดไปแล้วหนึ่งแพ็ก แต่รถกระบะโฟร์วีล
 ไตรพีคันนั้นยังคงไม่ขยับไปไหน และสายตรวจก็เอาผิดกับคนขับไม่ได้
 เกี่ยมอ้อจึงหงุดหงิดไม่น้อย ทางเดียวที่จะทำให้เธอรู้สึกดีขึ้นได้คือเบียร์เย็นๆ
 อีกหนึ่งกระป๋อง และอีกหนึ่งกระป๋อง...

กว่าที่ทั้งคู่จะรู้ตัว กระป๋องเบียร์ก็กองเกลื่อนเต็มห้อง เช่นเดียวกับ
 เสื้อผ้าที่ถูกถอดทิ้งกระจัดกระจายของทั้งคู่

แล้วในเช้าวันต่อมา เพนต์เฮาส์ของอัคราก็มีแขกที่เขาไม่คาดฝัน
 มาเยือนถึงสองคน...

คนแรกคือเชมวันต์ที่ยังคงจอตจรอออยู่ริมถนน เพราะแม้แต่ตำรวจ
 สายตรวจที่ถูกตามตัวมาก็ไล่เขาไปจากตรงนั้นไม่ได้ จึงกำชับแคว่ว่าบริเวณนี้
 ห้ามจอดตอนหกโมงเช้าถึงสามทุ่ม ชายหนุ่มรับคำแต่ไม่ได้นำมาใส่ใจ ตั้งใจ
 แล้วว่าจะต้องพาเกี่ยมอ้อกลับบ้านไปด้วยกันให้ได้

ชายหนุ่มไม่เชื่อเรื่องที่หญิงสาวอ้างว่าเป็นเมียอัคราแม่แต่ชนิดเดียว แต่
 ก็ยอมรับว่าแปลกใจไม่น้อยที่เห็นทั้งคู่สนิทสนมกัน เพราะถึงคู้ห่มั้นของเขา
 จะเป็นเพื่อนสนิทกับสปีดเนอร์ ผู้มีฐานะเป็นพี่สะใภ้ของชายหนุ่มผู้นั้น แต่
 คนในตระกูลล้ออัคราที่ใช้จะยอมรับใครที่โหมมาเป็นเขยหรือสะใภ้ง่ายๆ

แทบทุกคนต้องเจอกับข้อสอบวัดไอคิวหรือเผชิญหน้ากับนักบัญชีที่มาขอตรวจสอบเงินในธนาคารด้วยซ้ำ

รอยยิ้มเยาะหยันผุดขึ้นที่ริมฝีปากกระดังบางๆ ก่อนที่เขาจะนึกต่อไปว่าแล้วลูกสาวผู้ใหญ่นั่นจากคลองหมาเหงน ที่เป็นคลองซอยจากคลองดำเนินสะดวกอีกที่อย่างเกี่ยวเนื่องจะเป็นสะพานของอัครฤทธาได้อย่างไร

ยิ่งกว่านั้นอัคราเป็นเพลย์บอยชั้นเทพ

ดังนั้นการที่เกี่ยวเนื่องไม่ยอมแต่งงานกับเขา แล้วหันไปเป็นเมียฝ่ายนั้นจึงเป็นเรื่องที่เขาไม่มีวันเชื่อเด็ดขาด เพียงแต่เขมวันต์ยังหาโอกาสคาดคั้นเอาความจริงจากคู่มั่นสาวไม่ได้ เลยได้แต่นั่งรออยู่ในรถเช่นนี้

อัคราเป็นทายาทนักธุรกิจพันล้านที่ทำงานจริงจัง ไม่ใช่เหยียบซีโก้ไม่ฝ่อ นั่งหายใจรถทั้งไปวันๆ ดังนั้นทั้งคู่ไม่มีวันเก็บตัวอยู่ในนั้นได้เกินห้าวันนี้

เขามั่นใจและคาดไม่ถึงว่าโอกาสที่ต้องการจะมาถึงอย่างง่ายดายในอีกไม่ถึงชั่วโมงต่อมา

โอกาสที่มาพร้อมกบฏกับหญิงสาวที่เขามองหาในคืนวันแต่งงานของสปีดณ์ แต่เธอกลับมองผ่านเขาไปอย่างไร้แวบแห่งการจดจำ

ผู้หญิงที่เขาสัญญาด้วยตัวเองว่าจะไม่มีวันลืมสิ่งที่ฝ่ายนั้นทำเอาไว้ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม!

แล้วตอนนั้นเอง เขาก็อีกคนซึ่งอัคราคาดไม่ถึงก็เดินทางมายังหน้าที่พักของเขาพอดี

เขานี้เดทลิมี่หน้าตาบูตบิ่งเพราะถูกปลุกให้ตื่นตั้งแต่ตอนฟ้ายังไม่สว่าง ด้วยเหตุที่มารดาของเธอได้รับโทรศัพท์ที่ต่อว่าต่อขานของเพื่อนสนิทตั้งแต่ช่วงกลางดึกที่ผ่านมา โดยฝ่ายนั้นกล่าวว่าศกุนตลาให้ท้ายบุตรชายด้วยการช่วยปกปิดว่าอัครามีภรรยาแล้ว

ผู้เป็นแม่ได้ยินแล้วถึงกับลมจับไปยกหนึ่ง ที่ลูกชายคนเดียวแอบไป

มีเมียไว้ไม่บอกไม่กล่าว ซ้ำยังเป็นคนที่ศุภนตลาลงความเห็นว่าเป็น ‘ผู้หญิง
พรรคนี้’ เสียอีก ดังนั้นพอฝันได้สติก็โทรศัพท์ตามหาเธอทันที

“เคยต้องไปถามเรื่องนี้กับตาอค์ให้แม่”

“ทำไมคุณแม่ไม่ไปเองล่ะคะ”

ถามด้วยความเอือมระอา เพราะต้องเป็นหน้าไฟให้มารดาไม่รู้
กี่ครั้งต่อกี่ครั้งมาแล้ว

“ก็คุณพ่อห้ามแม่ยุ่งกับเรื่องของตาอค์แล้วนะสิ แถมยายนักร้องนี้
ก็เป็นเพื่อนสนิทกับเด็กสปีดนั้นด้วย”

เสียงจากปลายสายตอบมาอย่างกระพืดกระพืด ซึ่งหญิงสาวมารู้
ภายหลังว่าแท้จริงแล้วผู้เป็นมารดาถ่วงคำตอบของบุตรชายคนเดียวเสียจน
ไม่กล้ามาเผชิญหน้ากับฝ่ายนั้น เพราะถึงใครๆ จะรู้ว่าอัคราคือ ‘เสือ’ แต่เขา
เป็นเหมือนเสือเร่ร่อนที่เที่ยวหากินไปทั่ว แต่ฐานะบุตรชายคนเล็กของ
นายห้างใหญ่ทำให้ต้องระวังตัวมากเป็นพิเศษ จึงไม่เคยมีผู้หญิงคนไหนมา
แอบอ้างว่าเป็น ‘เมีย’ น้องชายของเธอสักที

ดังนั้นนักธุรกิจสาวที่ปกติตื่นตอนเจ็ดโมงครึ่งจึงโมโหจนพูดไม่ออก
เมื่อถูกคนเป็นแม่ลากเข้าร่วมในเรื่องของน้องชายตัวแสบโดยที่ไม่เต็มใจ
สักนิด ใจจริงเธอนึกอยากปล่อยเรื่องของอัคราให้เป็นไปตามยถากรรมสักครั้ง
เพราะอยากให้ฝ่ายนั้นได้รับบทเรียนบ้าง จะได้เลิกทำตัวเสเพลเสียที

อัคราอาจหน้าตาดี มีฐานะร่ำรวยและการศึกษาสูงก็จริง แต่มีแม่ที่
หวงเขาเหมือนจงอางหวงไข่ และติดนิสัยชอบเอาแต่ใจตัวเอง ซ้ำยังขี้เบื่อง่าย
อย่างไม่น่าเชื่อ

แล้วคนอย่างนี้หรือจะรักใครเป็น!

นอกจากนี้ไม่ว่าจะมองมุมไหน ขบคิดไปที่ตลบ หญิงสาวก็ไม่อยาก
จะเชื่อว่าอัคราจะหันไปคว้าเกี้ยวมีมาเป็นภรรยาจริงๆ อย่างที่ออกปาก เพราะ
ผู้หญิงแต่ละคนที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิตของน้องชาย ถ้าไม่ใช่พริตติสุดสปีม
ก็มักเป็นดาราสาวชื่อดัง ใบหน้าสวยหวานเหมือนตาลเจาะ ไปถึงนางแบบ

สาวสวยเก๋ เจ้าของเรือนร่างยวนตาชาย และทุกคนล้วนมีนิสัยช่างอวดเชาะ
ฉอเลาะคล้ายๆ กัน ชอบข้าวของเครื่องใช้แบรนด์เนมเหมือนๆ กัน พยายาม
กระเสือกกระสนให้ได้เข้ามาในแวดวงสังคมชั้นสูงให้ได้มากที่สุด

ขณะที่เกี่ยมมีนั้นเริ่มรูปร่างเล็กปราดเปรียวเหมือนเด็กอายุสิบแปด ส่วน
นิสัยนะหรือ ก็ทั้งหัวและมาดแมนไม่กลัวใคร ซ้ำยังเป็นคนปากกล้า พูดจา
โผงผาง ได้ยินแล้วหัวใจจะวาย ดูอย่างไรก็ไม่เห็นจริตสาวในตัวเองสักนิด
นอกจากนี้ยังชอบแต่งตัวแนวทอมบอยไม่ก็สวมชุดหนังเป็นประจำ ซึ่งไม่ใช่
ชุดหนังแบบสาวๆ ดาราหนังเอวีชอบใส่ แต่เป็นชุดหนังที่ลึกลับบี๊ไก้ไบค์
โปรดปราน ดูแล้วลดทอนอารมณ์วาบหวิลงไปได้มากโข

จะว่าไปข้อดีของฝ่ายนั้นดูจะมีอยู่เพียงข้อเดียวก็ตรงน้ำเสียงทุ้มนุ่ม
ทำให้ขับร้องเพลงได้ไพเราะเท่านั้นเอง และลำพังเรื่องนี้ก็น่าจะผูกมัดใจ
อัคราได้

เดหลีเลยมองว่าการที่ผู้เป็นมารดาลากเธอลงจากเตียงตั้งแต่เช้าตรู่
เพื่อมาคุยกับอัคราเรื่องเกี่ยมมีนั้น เป็นเรื่องเสียเวลาโดยแท้

แม่ของเธอกังวลเกินกว่าเหตุไปแล้ว

หญิงสาวหงุดหงิดมาตลอดทาง ผสมกับบรรยากาศของเช้าวันใหม่ที่ยัง
คงขมุกขมัวทำให้เดหลีไม่ทันได้สังเกตว่ารถกระบะไฟร์วีลไตร์ฟี่ลีดำขึ้นเงา
มันปลาบที่จอดรอริมถนนมาก่อนคืนได้สตาร์ทเครื่องขึ้น เมื่อเห็นรถของเธอ
แล่นมาจอดหน้าประตูคอนโดฯ และขับจอดท้ายมาติดๆ จนทำให้เข้ามาในรั้ว
สูงทึบของสถานที่แห่งนี้ด้วยกันได้สำเร็จ

ความซุกซมุนเลยเกิดขึ้นในตอนนั้นเอง เมื่อ ปรก. ที่เปิดประตูให้วิ่งตาม
รถทั้งสองคันมา พร้อมเป่านกหวีดดังจนหญิงสาวสะดุ้ง นึกสงสัยว่าฝ่ายนั้น
เป่านกหวีดทำไม

เธอนิ่งหน้าขณะก้าวลงจากรถ และได้ยินเสียงตะคอกของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยชัดเจนในตอนนั้นเอง

“คุณเข้ามาในนี้ไม่ได้นะ!”

“แต่ผมก็เข้ามาแล้ว”

เสียงหัวเราะดังของคนที่บรกดันนั้นตอบกลับ ให้ความรู้สึกที่ยาวนานประสาทจนเดหลีต้องหันไปมอง เธอยังไม่เห็นเขาในตอนแรก เพราะโครงรถที่สูงใหญ่บังช่วงโอบหน้าเขาไว้ เห็นเพียงเรือนผมดกดำ

“แต่คุณอัคราสั่งห้ามเอาไว้ กรุณาออกไป ไม่งั้นผมจะแจ้งความขอหาบุกรุก”

เมื่อได้ยินชื่อของน้องชาย เดหลีก็ขมวดคิ้ว ร้องถาม ปรก. คนนั้นออกไปทันที “คุณอัคราสั่งไว้ว่ายังไง”

ถ้ามีคนถามว่า ปรก. คนนั้นตอบว่าอะไร เดหลีก็คงไม่สามารถระบุได้ชัดทุกคำพูด เพราะตอนนั้นเองที่เธอเห็นโอบหน้าชายหนุ่มร่างสูงลำสันตรงหน้าชัดเจน วงหน้ากระด้างคมคายของเขาดูเหมือนหนุ่มไทยโบราณ แต่คุ่นตาอย่างประหลาด ขณะที่น้ำเสียงหัวเราะแม้จะนุ่มนวลแต่มีกังวานถือดีเจือปนอยู่ ซ้ำดวงตาคมปลานคุ่นนั้นยังเหมือนมีถ่านติดไฟลุกโชนอยู่ตอนมองมาที่เธออย่างทำทนายพร้อมเอ่ยออกมาว่า

“คุณอัคราจะสั่งไว้ว่าอย่างไร ผมไม่สนใจหรอก แต่ผมเป็นคู่หมั้นของผู้หญิงที่คุณอัคราพามาเมื่อคืนนี้ ดังนั้นผมก็น่าจะขึ้นไปข้างบนเพื่อตามตัวคู่หมั้นผมกลับมาได้ไม่ใช่หรือ”